

FOREWORD.

It is a matter of great delight that only after a few months after the publication of the *Pāncatantra*, a text-book of *Artha-magadhi* at the Intermediate Arts examination, Professor Vajid Mohi-ud Din is offering to the readers and students of *Artha-magadhi* quite a new and handy volume of choice thoughts and expressions from standard *Artha-magadhi* writers. His selection has been a happy one dealing with as many as twenty different topics of which some are religious, some are semi-religious and some are quite secular.

There are some old selections of this type in *Artha-magadhi*, such as the *Nikāya-kāvya* of some ancient writers or the *Vajradagga* of Jayasiddhi which are secular. Recently there has been published a nice selection termed *Nigraṇṭha Praveśana* giving choice thoughts on religious topics from the sacred *sūtra* literature of the Jains. It has been a special feature of the present selection that there have been avoided all the defects of the old selections such as obscurity, vulgarity, conventionism and the like which have marred their beauty.

In the present publication, special consideration is given to modern principles of selection and sobriety, clarity as well as strikingness appear to be its prominent features.

The book is interesting and instructive at the same time. It will no doubt deserve to occupy a place in the *Artha-magadhi* courses of the I. V. Arts or the Inter Arts examination of the University.

Gujarat College

K. V. Abhyankar

Ahmedabad

Professor of Sanskrit and

1st March 1935

Artha-magadhi

(All rights reserved) (the author)

idea of moral life runs through most of them. I have purposely avoided descriptions of seasons, places and emotions; but included what can be strictly called Subhāshitas. Riddles and sayings have been reserved for another publication.

The language of almost all the verses here, is Mithābhāshā Prākṛit with the exception of verses number 414 and 415 which are written in Avahraṇṇa, and some purely Ardha-magadhi verses. A careful reader will find that most of the verses do not belong to that period when vocalisation and aspiration of the consonants had reached the climax. There is no great variety of metres and very few four-footed verses have been included.

I have not used the word Ardha-magadhi in the title of this book, because it is not fully representative. Ardhamagadhi is not different from Prākṛit but one of them. It does not mean half of Magadhi, as some believe at the first hearing or reading. There are only two features common to Magadhi and Ardha-magadhi. They are, (1) **ए** as the nominative singular termination for masculine nouns ending in **अ** and (2) the change of **र** to **ळ** as in **चरण** to **चरणळ**. Magadhi is extinct to day and no literature is almost nil but there is pretty good literature in Ardhamagadhi.

There are two explanations offered by श्री **त्रिवराम महार** in his **नीर्वाणचूर्णि** for Ardha-magadhi describing it as the language spoken in half of the Magadhi country or the language used by the citizens of the sixteen principal towns. We know

tion the opinion that Lord Mahavira preached in Ardhamagadhi and that his principal sphere of movement was in the Magadhi. The language of that country was called Magadhi, but Lord Mahavira is said to have preached in Ardhamagadhi, the language intelligible to all those who attended his religious discourses. It should have been therefore a mixed dialect used for preaching purposes only. Magadhi was a great empire in those days and there might have been about eighteen small countries under it, from which people hailed to the capital city Râjagriha, to hear the doctrines preached by Lord Mahavira.

Then Ardhamagadhi should contain a greater element of Magadhi combined with smaller elements of other provincial dialects. But it is not so. The language of the present canon resembles Maharashtri more than it does Magadhi or any other Prakrit. For this very reason, Dr. Jacob calls it Jain Prakrit as distinguished from Jain Maharashtri, the language used by later Jain writers of commentaries and story books.

This apparent dissimilarity can be explained by the past history of the canon which has passed through and been preserved with great difficulty in difficult times. Lord Mahavira preached and his main disciples received the doctrine to convey the same to their own disciples. Thus the doctrine was carried on orally. About two hundred years after Mahavira's Nirvana, there occurred a severe famine of twelve years, when some monks migrated to countries free from famine, especially to कर्णाटक in the south. They must have come into contact there with Dr. Mahavira speaking people and even unconsci-

derived from Sanskrit by interpreting the word प्राकृत as प्रकृति संस्कृतम् तत्र भव्यं तत्र आगच्छेत्, but they should not take the word प्रकृति to mean "origin". It is used by the grammarians like हेमचंद्र in the sense of "base" in their grammatical treatise. The view therefore is not highly tenable. It can be said with a strong degree of probability that Prakrits existed side by side with Sanskrit, if not earlier to it. They must have developed into several dialects in course of time and passed through various stages getting the names of regions or tribes in and by which they were spoken. Of all these, महाराष्ट्री was the first to become standardised and used in literature. The remaining dialects too became standardised in course of time and reached the stage of अपभ्रंश - which are the frontal mothers of old vernaculars. Hence the study of Prakrit is specially indispensable to the philologists to-day, and for that, such books are quite necessary.

I am very much thankful to prof K. V. Abhyankar M. A. for very kindly writing a foreword to this book. That I have been able to publish this work to-day, is in a way due to him, for I began my study of Ardhamagadhi under him. I express my gratitude to Sr. Puran Chand Nihar also for having allowed me to make use of his compilation.

My labours will be amply rewarded if this collection helps the students of Prakrit and creates in them some interest in the ancient language.

M. I. R. College

Surat

V. M. Shah.

9th March 1935

PRAKRITA-SUBHASHITA SANGRAHA.

(प्राकृतसुभाषितसंग्रहः)

(Collection of Prakrit moral verses with
introduction and translation
in English)

Compiled by

V. M. Shah, M. A.

Professor of Sanskrit

M T B College

VARANASI

विषयानुक्रमणिका ।

विषय	गाथांक
१-सज्जनः	१-३६
२-दुर्जनः	३७-१४
३-धनम्	५५-६९
४-दारिद्र्यम्	७०-७६
५-महिषा	७७-१०९
६-मनित्वता	११०-१३६
७-विषयाः	१३७-१५०
८-शीलम्	१५१-१६८
९-दैवम्	१६९-१८५
१०-कर्मन्	१८६-२१०
१-क्षान्तिः	२११-२२१
२-धर्मः	२२२-२३७
३-दानम्	२३०-२४८
४-महिषा	२४९-२६३
५-गुणमहिषा	२६४-२७२
६-वेश्या	२७३-२८३
७-काश्यप	२८४-२९४
८-मृत्यु	२९५-३१४
९-संसार	३१५-३३५
१०-भावशुद्धि	३३६-३४३
११-सरपम	३४४-३५०
१२-उपदेश	३५१-३७३
१३-प्रकीर्णग्रन्थानि	३७४-५०१

॥ ॐ अरिम् ॥

प्राकृतसुभाषितसंग्रहः ।

सज्जनः ।

THE VIRTUOUS.

अवधारणे वि रगे कुर्वन्ति उपधारमुत्तमा नृपं ।
सुरहेद चंदमदुमो परमुकुल छिन्नमाणो वि ॥१॥

मिथी परोवधारो मुसील्वा अज्जवं विषाख्वरं ।
दक्खिण्णविणयचाया मुदणाण गुणा निमग्गेण ॥२॥

उदयस्मि वि अत्थमणं वि धरद् रत्तणं दिवमनाशे ।
रिद्धीगु आवईसु अ तुलच्चिव पृथ सप्पुरिमा ॥३॥

स्वीं पिव हमा जे पुटन्ति केवलं समिद्धगुणे ।
दोमे विवजयन्ता न वण मुज्जाणए पुरिसे ॥४॥

बादा महम्ममहिअ मिअ नेअइअ मयसहम्मं ।
मज्जम बो ॥ ५ ॥ गोहि विमेमेइ ॥५॥

॥ ६ ॥ नवद्वार दरनं ।
॥ ७ ॥ गृह दर्शकण ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ अष्ट मयदा लवट
॥ १० ॥ अष्ट मयदा लवट

अमर्षंता वि नज्जंति मुपुरिमा गुणगणेहि नियग्गि ।
 किं बुलंति मणीओ जाओ मदम्मेहिं धियंति ! ॥८॥
 विश्लो जं अवलंबइ आशट्ठण्णिं न जो समुद्धग्ग ।
 मरणागयं च म्मसुट्ठ तिसु नेसु अलंक्रियां पुद्दवी ॥९॥
 अलमायंनेण वि मज्जनेण जे अस्सग समुद्धविषा ।
 ने पत्थेसु टुंहुल्लिहियच्च न हु अन्नदा हुंति ॥१०॥
 जेण परो दूमिज्जइ पाणिग्गो जेण मणिण्णं ।
 अप्पा पडइ किल्लेमे न हु तं जंपन्ति गीयत्था ॥११॥
 जं चियस्समइ समन्थो धणवंतो जं न गच्चिओ होइ ।
 जं च सुविज्जो नमिरो तं निहि अलंक्रिया पुद्दवी ॥१२॥
 न हसंति परं न थुणंति अप्पथं पियसयाइं च जंपंति ।
 एमो सुअणसहावो नमो नमो ताण पुरिसाणं ॥१३॥
 मेहाण जळ चंदम्म चदणं तरुवराण फलनिचयो ।
 मुपुरिमाण य रिद्धा सामज्ज सयल्लोयम्म ॥१४॥
 मम्म न उल्लविज्जइ कम्मवि आल्ले न दिज्जइ वदवि ।
 को वि न उक्कोमिज्जइ मज्जणमग्गो इमो दुग्गो ॥१५॥
 जल्लहियिपयट्ठिण वि निवमिज्जइ हरमिरंमि चंदेणं ।
 जत्थगया त्थगया मुज्जिणो सीमेण वुच्चंति ॥१६॥
 नियगरूपमावपसमणेण णज्जति जे महासत्ता ।
 इयम पुग अल्लिपपमण्णेण वि अंगे न मायंति ॥१७॥

गरुडावराहिणं वि हु अनुकंपनीह जे महायता ।
 जम्हा जे महासना तेहि चिय भूमिया परिणी ॥१८॥
 अभिठाणमभणंतो विय होइ पयछो गुणेहि सप्पुरिमो ।
 छतो वि चंदनरु किं न कहिञ्चइ परिमयेणं ॥१९॥
 छञ्चइ मरणं वि रणे उत्तमपुरिसाग पीरहियमाणं ।
 न य परपगामवणियं रज्जे वि कोइ निव्वाणं ॥२०॥
 सेला चलंति पल्लवे मत्थायं सायरा वि मेहंति ।
 सुयणा तहिं वि काले पडिवलं नेव मिदिहंति ॥२१॥
 फरुसं न भणसि मणिओ हससि हसिऊण जंरमि पियाइं ।
 सञ्जय तुइ सहावो न याणिमो कस्त सारिच्छो ॥२२॥
 ने धला ताण नमो ते गरुडा माणिजो धिराम्भा ।
 जे गरुडवपणपरिपेहिया वि अलं न पयंनि ॥२३॥
 तुंगं चिय होइ मणो मणंसिणो अंतिमामु विदमामु ।
 अरुन्तम्म वि गविणो किण्णा उद्ध चिय फुगन्ति ॥२४॥
 ना तुङ्गा मेरुगिरी मयग्गगे नाव होइ दुत्तागे ।
 ना विममा कञ्जगई नाव न बीग पवत्तन्न ॥२५॥
 ना विनि ण्ण गयण न वच्चिय जलहग अइग ॥२६॥
 ना गरुडा कुलमेळ नाव न धरेजे नच ॥२७॥
 मेरु निण च ममा ५५० ॥ २४० ॥ २५० ॥
 बाहलियाइ ममुह ५५० ॥ २४० ॥ २५० ॥

बोद्धवस्तो गित्तिदं तं चियं वगित्तिदं कञ्चननिमेनं ।
 अहवा सुद्धसहावा हियये क्कुसं न षोन्ति ॥२८॥
 गेहागयं च सरणागये च वद्धं च रोत्तरिमियं ।
 नम्मनं बुद्धं वार्यं च न हणन्ति सप्पुग्गिमा ॥२९॥
 निदाअरिजणस्तवि दोसणाही न सज्जनो कहवि ।
 कुण्ढ सुययं वामिं तच्छिज्जन्तो वि मय्यस्सो ॥३०॥
 अरन्धिओ वि सुययो कइण कज्जे गुणे पयासेइ ।
 षवत्तेइ जयं सयलं नमावओ चैव नित्तिनाहो ॥३१॥
 परमहिता जगणीममा मत्तइ धोरो तने व परदव्वं ।
 लोगस्स निययकालं अहियं एरिवाण्णुज्जुतो ॥३२॥
 सच्चच्चियं धत्ताणं हेइ अवय्या परोक्कारार ।
 बालमसिम्मं व उदओ जणम्म मुयनं पयासेइ ॥३३॥
 सप्पुरिसच्चियं वमनं महन्ति गरुयं वि माहमेअमा ।
 परणिच्चियं महइ अणं वज्जनिवाय न उण तन्नु ॥३४॥
 मोयन्ताणं वि नो नार्जं कम्मबंधो उ केवल ।
 नो एग्गिइया न मोयन्ति जगन्ता भवस्सवयं ॥३५॥
 धत्ता ने वग्गुरिमा जेच्चियं मोत्तुज निपयजुद्धओ ।
 एव्वइया कयनिपमा मियमयत्तमनुत्तरं पठा ॥३६॥

दुर्जनः ।

THE WICKED.

रंजंति जाव कथं कथकज्ञा दुग्गजज्व दमंति ।
 जे ते कारिमनेदा हा हा थी निगिषणा पुरिसा ॥३७॥
 मन्मइल्लोकेमइला घूलीमइला न ते नरा मइला ।
 जे पावपेकमइला ते मइला जीवलोगंमि ॥३८॥
 ओ कुण्ड परम्म दूहं पावइ तं चेव सो अणंतगुणं ।
 लब्धंनि अंबयाइं न हु निवतरुम्मि ववियम्मि ॥३९॥
 संदीकओ वि पन्नालिओ वि चुण्णीकओ वि चुण्णे व ।
 जीदाफलंचिओ वि हु जगेइ दाहं अहो विमुणो ॥४०॥
 अलमेव विच्छुआणं मुदमेव अहीणं तह य मंदस्स ।
 दिट्ठिवियं विमुणार्णं सत्तं सत्तस्स भयजणयं ॥४१॥
 म्मलमग्गणाण दोसा गुणा य को वणिणं तइ लोए ।
 जइ नवमि नायगाओ दोहि जीदामइम्मि ॥४२॥
 गुणिणां गुणेहि विट्ठंदि विट्ठविणो होन्नु गड्विया नाम ।
 दोमेहि नवमि गाओ म्मणाण मग्गो शिय ठाउवो ॥४३॥
 ण्यं विय वट्ठमहो जीविजइ अ म्मणाण मज्झमि ।
 लाहो ज न टमिजइ भुयगाग्गिवेणि वण्णे ॥४४॥
 मा वच्चइ वीसभ पमुक्के वट्ठकटक्कवइमग्गियाण ।
 निज्जवियकज्जपम्महाण म्मणाण व म्मणाण ॥४५॥

मलिणा कुटिलगईओ परछिद्गया य भीमणा डमणा ।
 पयपाणेण वि लाल्यन्तस्म मारंनि दोजीदा ॥४६॥
 विरमं मसंति सविसं डसंति जे छत्रमिनि मुंथंता ।
 ने कस्स लद्धछिदा दुज्जणममणा सुई दिनि ॥४७॥
 धिद्धी ताण नराणं जे पररमणीण स्वमिनेण ।
 खुहिया इणंति मव्यं कुलजससगापवभासुई ॥४८॥
 अजं च तस्स कीरई पदमं चिय पत्थणा खलजणस्स ।
 बीहेइ कविजणो जस्स मसओ इव विरालस्स ॥४९॥
 अहवा सहाव उ च्चिय दोसगाहणम्मि वावडमणस्स ।
 अज्मत्थणासएहि वि न खलस्स खलत्तणं गलइ ॥५०॥
 कुटिलत्तणं न उज्जई परछिद्गवेसओ य दोजीहो ।
 पत्थिज्जंतो वि कवीहि दुज्जणो सप्पसारिच्छो ॥५१॥
 दुज्जणसहाए पठियं निम्लकव्यंपि लद्धइ न पइई ।
 जलविदुव्व सुतत्ते आयसमाणम्मि पक्खित्तो ॥५२॥
 आसज्ज दुज्जणं कविजणस्स अज्मत्थणा तओ विहला ।
 न हु सक्करसमित्तो वि चयइ कट्टयत्तणं निवो ॥५३॥
 अज्मत्थिओ वि वंको कलुसियहियओ सुविचपरिहीणो ।
 चंदोव्व दुज्जणो इह दोसासंगे पयामेइ ॥५४॥

धनम् ।

ॐ नमः शिवाय ॥

जाहं रूपं विज्ञा निजि वि गच्छन्तु बन्दरे विधे ।
 अर्यो विष परिवद्वत जेण गुणा पायटा हुन्ति ॥५५॥
 विगुणमवि गुणद्वं रूपदीर्घं वि रम्भं,
 जटमवि महंमं मंदसत्तं पि मूरं ।
 अकुलमवि कुलीनं तं पयंति लोभा,
 नवकमन्दलच्छी जं पलोण्ड लच्छी ॥५६॥
 सुधिय सुहो सो चं व पण्डितो सो विद्वत्तविज्ञाणो ।
 जो निअमुअदंजियलच्छीइ उवज्जण किंति ॥५७॥
 न गणंति कुलं न गणंति पावयं पुण्णमवि य न गणंति ।
 इम्मरिण हि मत्ता तद्देव परलोयमिदलोयं ॥५८॥
 वंचइ मित्तकलने नाविकवण मायपिदमयणे य ।
 मांइ वधं वि हु पुग्गिमां जो होइ धण्डुजो ॥५९॥
 जा विद्वो ना पुग्गिम्म होइ अणावहिण्णो नोओ ।
 गलिओइय यण विज्जुलावि दूर पग्गिबट ॥ ६० ॥
 वणिअण वणिअम्म माहणंण सुअम्म य ।
 स्वन्तिअण मग्ग लोभो काळण म्मावक्कम्मसु ॥ ६१ ॥
 पुरिमंण माणधणवज्जिण अन्नन्नजिणविद्वेण ।
 ते देसा गतत्वा अत्थ सवामा न दीमन्ति ॥६२॥

किं तीण सिरीण, सुंदरी वि जा होइ अन्नदेसम् ।
 जाइ न मित्तेहिं समं जा य न दिद्धा अमित्तेहिं ॥६३॥
 किं तीण सिरीण पीवराण छत्राण गेहनिहिआण ।
 विष्फुरइ जण न जओ मियंककिरणुज्जला किती ॥६४॥
 तायविद्धता लच्छी नूनं पुत्तस्म होइ सा भइणी ।
 होइ परस्स परित्थी सयं विद्धता तओ जुत्ता ॥६५॥
 अणवरयदेन्तस्स वि दुट्ठन्ति न सायरे वि रयणाइं ।
 पुण्णवस्सएण शिञ्जइ न हु लच्छी चायमोएणं ॥६६॥
 लच्छीए विणा रयणायरस्म गंभीरिमा तहच्चेव ।
 सा लच्छी तेण विणा भण कस्म न मंदिरं पत्ता ॥६७॥
 जम्भसत्थो तस्स सुहं जम्भसत्थो पण्डितो य सो लोए ।
 जस्सत्थो सो गुरुओ अन्यविहूणो य लहुओ य ॥६८॥
 सन्वेसिं सत्ताणं सणियं पि हु दुक्खमेत्तपडियारं ।
 जा न करेइ नणु सुहं लच्छी को तीण पडिबन्धो ॥६९॥

दारिद्र्यम् ।

POVERTY.

ता न्हयं ताव गुणा लज्जा मद्य कुन्कमो ताव ।
 तावच्चिय अहिमाणो देहिं ति न भण्णए जाव ॥७०॥
 निगवुला पि हु लह्यं दीण दइयेण निम्मियं भुवणे ।
 बाण्ण किं न नीय अप्पाणं परवणाभण्णं ॥७१॥

धरधरेद हियं जीदा धोनेद कम्हमज्झमि ।
 नासेद मुडत्तावणं देहि ति पं मणन्तस्स ॥७२॥
 जे जे गुणिजो जे जे वि माणिजो जे विषडूदसंमाण ।
 दाळिद रे विषक्खण ताग तुमं साणुराओ सि ॥७३॥
 किं वा कुण्हेय कीम् किं वा विणण्ण किं व रूवेणं ।
 धणरहियाणं सुन्दरि नराण को आवरं कुण्ण ॥७४॥
 इद रोणं छिय दीप्प मन्नो नराओ य किं परत्तेय ।
 धणविममिआण मन्नो नराओ दाळिदिअज्जाणं ॥७५॥
 सगुणो वि विनिग्गुणो छिय वुच्चए मुच्चए परियणेणं ।
 पावट विट्ठवविट्ठो पए पए परामवं पुरिमो ॥७६॥

महिला ।

WOMEN

गृहचरियं देवचरियं ताम्रचरियं चराचरं चरियं ।
 ज्ञाणन्ति मयत्तचरियं महिलाचरियं न ज्ञाणन्ति ॥७७॥
 बहुकृतस्वदमग्गिया मायारूवेण भ्रष्टरं हियं ।
 महिलान् मत्तमव अज्झवि सज्जो न ज्ञाणन्ति ॥७८॥
 धेण्णट मच्छाण वण आयामं वक्खिण्णो य पयममो ।
 तक्क नववि न धेण्णट दूलक्खं कामिणीहियं ॥७९॥
 संमारे हयविट्ठिण महिलान्नेण महियं वामं ।
 सुअज्झि ज्ञाणमाणो अयाणमाणो न वज्झन्ति ॥८०॥

मद्यो ऽपि नेत्रं मन्दं मादयन्मदयन् जगत् त्रेभिः ।

नेत्रे विनयं नारीदि कृमयिषा निवर्तयन् ॥८१॥

मद्यो ऽपि दीपयन् मादयन् नेत्रं न जेत्येति ।

नेत्रे हि दुःकरेति लज्जिष्यान्नेत्रं नेदयन्मदयन् ॥८२॥

उत्तपयन्माणा अश्रुमयिषाः पण्डिता य जे केति ।

मदियन् अंगुलीदि नयमिच्छन्ति नेत्रे विनयं ॥८३॥

मिमास्ताम्राण् रितासोन्मयाः तुरगजन्मयाः ।

के के जयन्मि पुरिता नारीवदेत् न तुदन्ति ॥८४॥

उत्तमेउ अंगुलिं मो पुरिमो मदियन्मि जयन्मोमि ।

कामवमेण महिलं जेतुं न पतादं दुस्सादं ॥८५॥

पन्ना ता महिलाओ जाणं पुरिमेयु किन्तिमो नेहो ।

पाएण जए पुरिमा महुरमरिसा सहायेण ॥८६॥

किं पेम्भं को व पिओ को विरहो केरिसी विमथण्हा ।

एयं अण्णुवं जायि नमो नमो ताण नारीणं ॥८७॥

गंगाण् बालुयं सायरो जलं हिमवओ य परिमाणं ।

जाणन्ति बुद्धिमन्ता महिलाहियं न जाणन्ति ॥८८॥

रोचन्ति रुचायन्ति य अलियं जंप्पन्ति पत्तिथावेन्ति ।

कवडेण य खन्ति विषं मरन्ति न य जति सञ्जावं ॥८९॥

महिला हु रत्तमेत्ता उच्छूखण्डं व सक्करा नेव ।

सच्चिय विरत्तमेत्ता निबं कूरं विसेसेइ ॥९०॥

अनुजन्ति मनेन मनेन पुनो विजन्ति ।
 अत्रमगन्निद्या हन्दिमगन्निद्या वन्देष्वा ॥९.१॥
 विद्वन्नि विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ।
 लुब्धो मरिच्छाओ मुदन्निविच्छुम्बिद्विद्वद्गो ॥९.२॥
 महिला आन कुल्लो महिला मोदन्नि दुष्टन्नि मेतं ।
 महिला दुष्टन्नि महिला मोदन्नि अत्रमगन्नि ॥९.३॥
 मागं विद्वद्गो हन्दिमगन्नि ननुर्विद्वद्गो अत्रं ।
 निद्वद्गो नि वन्देष्वा ननुर्विद्वद्गो वन्देष्वा ॥९.४॥
 ओ आन लुब्धो ननुर्विद्वद्गो मरिच्छाओ पुनो ।
 दुष्टन्निमरिच्छाओ निद्वद्गो मो ननुर्विद्वद्गो ॥९.५॥
 देवान् दुष्टन्नि य मरिच्छाओ मरिच्छाओ ननुर्विद्वद्गो ।
 हन्दिमगन्नि उन्नि ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ॥९.६॥
 मागं ननुर्विद्वद्गो मुदन्निमरिच्छाओ निद्वद्गो ।
 अत्रं ननुर्विद्वद्गो मरिच्छाओ ननुर्विद्वद्गो ॥९.७॥
 वन्देष्वा ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ।
 ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ॥९.८॥
 ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ।
 ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ॥९.९॥
 ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ।
 ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ननुर्विद्वद्गो ॥९.१०॥

निताग्नौषा कण्ठमन्त्रिणी दृष्टवन्त्येकशतमात्रे ।

जेटि न जाया भूषा ने मुद्रिषा श्रीरत्नमस्मि ॥१०१॥

अंशो विगमयिष्यो मन्त्रमन्त्राभ्यो वज्रगणिनी ।

मुंजास्त्रमयिष्यो होषि ममोषेण मदिराभ्यो ॥१०२॥

भसाभ्यो हंति भगं पात्रेति हंति तद विग्याभ्यो ।

रागे वि विगमे विग मयंकम दृष्टुमात्रे ॥१०३॥

अन्ते विनेति मने नियन्ति अन्नं पदेन्ति अन्तेन ।

चरविनाशं नाशं को नाम हविज्ज वन्द्यो ॥१०४॥

विबहुना भविष्य जाओ य हंति निषययुतेति ।

को नाम पिओ तामि हविज्ज चरव्याम मदिराभ्यो ॥१०५॥

जट विषमीसं सरमंवि भोषणं जीविय हृद् मुनं ।

तह मुन्दरावि रमणी रमिया ननु दोम्भटे देइ ॥१०६॥

जं चिने चिनेउं जं न मुविगेवि पेच्छिउं मक्कं ।

लीलावईण लीलावावागे तम्मि कल्लमि ॥१०७॥

मच्छपयं जलपउं आगामे पक्खिवाण पयपत्ती ।

मदिराण विषयममो निक्षिचि विग्ला पयपति ॥१०८॥

सनममनं दुक्ख नुह च जाओ धम्म जाणंति ।

ना पुत्तअ मदिराभ्यो मेमाओ जग मणुम्मार्णं ॥१०९॥

TRANSPARENCY:

[illegible]

मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥११०॥
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥१११॥
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥११२॥
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥११३॥
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥११४॥
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥११५॥
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥११६॥
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥११७॥
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥११८॥
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥११९॥
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ।
 मगभेगु मंगि का मय री मगभेगु ॥१२०॥

विषयाः ।

गदकण्ठचैनलाओ लन्टीओ विमवावगासित्थं ।
 विमयमुं जीवाणं बुद्धमुं रे जीव ! मा मुञ्ज ॥१३१॥
 उद मंताणं मउगाणं मंगमो लह पहे य पहिआणं ।
 मपणाणं मंओगो तरेव सणभंगुगे जीव ॥१३२॥
 जीअं जलविंदुसमं मेरनीओ तगूलोत्ताओ ।
 मुमिणयममं च विमं उं जाणमु तं करिज्जामु ॥१३३॥
 मंतागागबलुज्जुओवमे जीविणं जलविन्दुचंचले ।
 जुल्लगे य नइवेगमंभिमे पावजीव किमियं न बुज्जसे ॥१३४॥
 कुममो जह ओमविन्दूप थोवं चिट्ठइ लम्बमाणए ।
 एवं मणुआणं जीवियं समये गोयम मा पमायए ॥१३५॥
 बालमि कियन्तरेष्ठं सरीरवावीसु जत्थ पइममयं ।
 कलहदृष्टीहिं सोमिज्जइ जीवियंमोहं ॥१३६॥

विषयाः ।

SENSUAL PLEASURES.

विमया विमव विममा विग्गा वेमानन्व दाहकण ।
 विमया विमायविमग्गव यणममा मरणहेऊ ॥१३७॥
 नो मे भणामि मावय विम वं दारुणं मुणोउण ।
 चवन्तविचरिमि पिइ णदत्त भणु तदय ॥१३८॥
 मृदणमममममोअय चरन् नवण विव अमाग ।
 मोकन्व नत्त णमि सरा ॥१३९॥

मनुविदुममे मोक्ष मुक्तं पणितामश्रुते पतिरे ।
 इय नगणमेव गतो विरुदो वद मरुद भोक्तुं जे ॥११॥
 हस्तिचण्डाणनचंदगुडभाणो वि जे देग ।
 नारीण किंकरा वरेनि भिदी विमदकदा ॥१२॥
 जह कन्दली कन्दु चं दुयमाणो दुदं मुण्ड मोमं ।
 मोडाउरा मणुम्मा नह कामदुद मुदं विनि ॥१३॥
 दुयसे मुदं नि मरुद जंयो विमवामिमेसु अणुरतो ।
 पुणरवि बहु विनटिओ न मुण्ड आउ परिगच्छं ॥१४॥
 जह कमने द्य महुयरो आरुनो न्हव कामगयविनो ।
 महिनापुरागतो किं न मुण्ड सादमं पुमिओ ॥१५॥
 लं नत्थि नं पलोमइ जं विज्जइ नं न पिच्छइ पयत्थं ।
 अदह अहो अपुत्वं तिमिरं मिहिरुम्माये मयणो ॥१६॥
 ता लज्जा ता माणो ताव य परलोयचिन्तणे बुद्धी ।
 जा न विषेयजिषहरा मयणस्स सरा पहुप्पन्ति ॥१७॥
 सलं कामा विसें कामा कामा आसीविपोवमा ।
 कामा पत्येअमाणा य अकामा जति दुग्गइं ॥१८॥
 विसयमुद्देसु वमनं अबुडजगं कामरागपरिवद्धे ।
 उक्कामयंति जीवं घम्माओ तेण ते कामा ॥१९॥
 सणमेत्तमुत्तला बहुकाल्हुत्तला पगामदुत्तला अणितामसोत्तला
 संसाग्गोत्तस्स विदस्सभूया साणी अणत्थाण उ कामभोगा ॥२०॥
 सत्वं विलवियं गीयं सत्वं नहं विट्ठवणा ।
 सत्वे आभरणा भारा सव्ये कामा दुदायदा ॥२१॥

श्रीलम् ।

GOOD CONDUCT.

मेरु गतिदो ज्ञा पम्बवानं

जगत्तो मागवतो मवानं ।

मिदो वरिदो ज्ञा माववान

तदेव मीले पत्र वयनं ॥१५१॥

जो इहलोण पुमिं नाले म्बदेइ वामममिदो ।

मो नलनंबनुत्तिमं नाले आलिण देइ ॥१५२॥

धम्मा ते चिय पुमिं जयंमि जीअं न तण मुक्कयधं ।

जे मुत्तिमणिता विम्विना पम्बीनु ॥१५३॥

जा नियकंवे मुत्तु मुमिं वि न ईदण न अजं ।

आवात्तवंमयात्तवं मा मिमिं वि यवणिज्जा ॥१५४॥

नाम्मे पियविग्गे म्हुममेवे बहुनुषाणभणुमंमे ।

जा नियमीले रक्खट म' इं गावि बहुपुज्जा ॥१५५॥

हागे भागे रमणाट वज्ज नट्ठाट निउत्ताट ।

मीलमयणाण जीण तुवईण न भूमिय अग ॥१५६॥

जा नाले इह लोण मीले म्बदेइ कामगहगहिया ।

मा लोहमयपुमिंण नाले आलिण देइ ॥१५७॥

मीले चिय माहिलाण विज्जण मीलमव म-वम्म ।

मीले जीवियसग्गि मीलाना न मुदम किपि ॥१५८॥

शीलम् ।

GOOD CONDUCT.

मेरु गरिदो जइ पन्थयाणं

एगणो सावलो गयणे ।

मिदो बलिदो जइ गावयाण

तरेव मीलं पवमं वयाणं ॥१५१॥

जो इटलोण पुमिओ सीलं स्वडेइ कामरमगिदो ।

जो तत्तनंबुत्तलिममं नग्गे आन्निणं देइ ॥१५२॥

पत्ता ते चिय पुग्गिमा जयंमि जीअं च ताण सुखय-थं ।

जे मुत्तिग्गणिग्गता विग्गचिन्ता पग्ग्यामु ॥१५३॥

जा नियकंते मुत्तुं मुमिगे वि न ईइण नमं अत्तं ।

आवालवमयावळ्वं मा मिमीणं वि धवणिज्जा ॥१५४॥

नारत्ते विषविरटं महुममये बहुमुदाणअणुसंगे ।

जा नियमीलं खम्बट मं ई मावि बहुपुत्ता ॥१५५॥

हारो भागे रमणाट चयण नउगाट निउलाट ।

मीलमयणाण जीण मुवईण न भूमिय अग ॥१५६॥

जा नारी उइ लोण सीलं स्वडेइ कामगहमहिथा ।

मा लोहमयपुग्गिमेण नग्ग आन्निण देइ ॥१५७॥

सील चिय महिलाण विग्गमय सीलमेव सन्वस्य ।

सील जावियसमि मात्ता न न नुत्तम किपि ॥१५८॥

दैवम् ।

FATE.

जं चिय विहिता विहितं तं चिय परिणमद् सयल्लोपरस ।
 इय नात्रिउल पीरा विहुरे वि न कापरा हुन्ति ॥१६५॥
 तच्छिओ विहिताया जाणद दुगेवि जो अहि वसद् ।
 जं जम्म होइ जुमं स तस्म विद्ध्यं देह ॥१७०॥
 जम्मो कल्लिदेसे पाणिभादणं मरुयदेममज्झमि ।
 मग्गं समुद्दरारि अज्जंवि मविस्सए किंवि ॥१७१॥
 पचे वसंतमासे रिद्धि पावंति सयल्लवणगई ।
 जं न करारि पचे ता कि दोसो वमंतस्म ॥१७२॥
 वाएण बलेण परकमेण मनोसहाइजुत्तीहि ।
 विउसेहि वि कविहि वि य न तीए अज्जडाकाउं ॥१७३॥
 जा उण कस्मद् चिता वेसु वि मा नून दुहकला ।
 होअच्चमहोअल्लं च अज्जहा पुण्णद नो चिन्ता ॥१७४॥
 सीर्यंति मठवमत्थाइं एत्थ न कमेनि मन्नवन्ताइ ।
 अदिट्ठपहरणमि य विहिमि कि वेरुसे कणउ ॥१७५॥
 जं जेण पाविषड्वं सुहममुहं वावि जीवन्तो मि ।
 तं पाविअद् नियमा पहियागे नयि पयः ॥१७६॥
 जा जा टात्ता लंबद् हत्थं गहिउण वं ह ।
 सा सा सडचि मुट्ठद् नरस्स डि ७ ५ । ॥१७७॥

मइइ विमलंवि कुलं हीडिअइ पागणवि जणंण ।
 पइइ दुग्गे नए पुरिसो वनारिमिणेण ॥१५०॥
 उच्छिइ विट्ठे पिर परनारि पग्गिरन्ति सण्णुगिआ ।
 मेवंनि सामेयव्व निदिआ ँ दुग्गयारा ॥१६०॥
 जो देइ कणमकोटि अइवा कोरेइ वण्यविणमवणं ।
 तम्स ने तनियपुणं जसिय वंभवण घणि ॥१६१॥
 मीलं वरं कुलाओ दालिइ भइयं च रेगाओ ।
 विआ रज्जाउ वरं समा वरं सुट्ठ वि तवाओ ॥१६२॥
 सीलं वरं कुलाओ कुलेण किं होउ विगयमीलेण ।
 कमलाइ कइमे संभवन्ति न हु हुंनि मलिणाइ ॥१६३॥
 भूणरहिआ वि सई तीए मीलं तु नण्डणं होइ ।
 सीलविहणाए पुणो वरं खु मरणं महिलियाए ॥१६४॥
 सीलं कुलआहरणं मीलं रूयं च उत्तमं होइ ।
 सीलं चिय पण्डितं मीलं चिय निरुवमं घमं ॥१६५॥
 इत्थंवायपडिच्छिअं कणनासविकप्पियं ।
 अवि वामसइं नारि वंमयारी विवज्जए ॥१६६॥
 नहा कुकुटपोअस्म निच्च कइलओ भयं ।
 एव खु वंमयाग्गिम्म इत्थंविनाहो भयं ॥१६७॥
 चित्तमिच्छि न निज्जाए नाग्गि वा सुअलंकियं ।
 भक्खरं पिय दइदण विट्ठि पडिसमाहो ॥१६८॥

दैवम् । FATE.

जं चिय बिहिणा लिहियं तं चिय परिणमइ सयलन्योपस्त ।
इय नानिऊण भीता विहुरे वि न काया हुन्ति ॥१६०॥

तत्तिहो विश्रया जाणइ दुंगेवि जो अहि बसइ ।
जं जम्म होइ जुगं त तम्म बिइजयं देइ ॥१७०॥

जम्मो कलियादेसे पाणिभादणं मरुपदेममज्जमि ।
मरणं समुदनीं अज्जंवि मविस्सए किपि ॥१७१॥

पसे वसंतमासे रिद्धि पावंति सयलवणगई ।
जं न करी पसे ता कि दोसो वसंतस्म ॥१७२॥

वाण बलेण परक्मेण मंनोमहाजुत्तीहि ।
विउसेहि वि कविहि वि य न तीगए अज्जहाकाउं ॥१७३॥

जा उण कस्मइ चिना केमु वि मा नून दुइफला ।
होअज्वमहोअज्व च अज्जहा कुणइ नो चिन्ता ॥१७४॥

सीर्यंति मव्वमत्थाए एत्थ न कपनि मन्तवन्नाद ।
अदिइयहरणमि य विहिमि कि वग्गं कुणइ ॥१७५॥

ज जेग पावियत्वं मुहममुह वाचि जीवन्तो मि ।
नं पाविअइ नियमा परिपणा न ॥१७६॥

जा जा टाया लवट हंय मनिअण व इ
सा सा तउत्ति तुइइ नग्गं वि

जं नयणेहि न दीसइ हिशण्ण वि जं न चिनियं कढवि ।
 तं तं मिरम्मि निगडइ नरस्स दिज्जे पगहुत्ते ॥१७
 जइ विमइ विसमच्चिरे लंघइ उदहि करेइ बवमायं ।
 तढवि हु फलं न पावइ पुरिसे दिज्जे पगहुत्ते ॥१७
 खण्डिअइ विहिणा ससहरो सुस्स वि अत्थमणं ।
 हा दिव्व परिणईण कवल्लिअइ को न कालेण ॥१८
 को एत्थ सया मुहिओ कस्स व लच्छी धिरां पेम्माइं ।
 कम्म व न होइ खल्लं भण को हु न खण्डिओ विहिणा ॥१८
 विहिणा जं चिय लिहियं नलाटवद्दीण तेण दइवेण ।
 पच्छा सोवि पसन्नो अन्नहाकरितं न हु समत्थो ॥१८
 अवहरइ जं न विहियं जं विहियं तं पुणो न नाप्सेइ ।
 अइनिउणो नवरि विडी मिथं वि न बड्डितं देइ ॥१८
 एकस्स जाय न अंतं जामि दुक्खस्स पावकम्मो हं ।
 तावच्चिय गरुयधरं विइयंतु निरुचियं विहिणा ॥१८
 जं जं आल्लिइ मणो आसावद्दीहिं हिअअफलमम्मि ।
 तं तं बालोव्व निदी निहुअं हसिअण पम्हुसइ ॥१८

कर्मन् ।

KARMA.

सब्बो पुब्बकयाणं कम्माणं पावणं फलविवाणं ।
 अवसहेसु गुणेषु य निमित्तमेतं परो होइ ॥१८६

जे जेण जया जारिगये ठवजिय होइ कर्म सुदमसुदं ।
 ते सारिमे तया से मंगघइ दोरिवनिष्टं ॥१८७॥
 पुण्यकये सुकये विष जीवानं सुखकामे होइ ।
 दुकये प कये दुखकामे कारण होइ निम्भेवं ॥१८८॥
 न मुद्रामोहि नो नारोहि नो बुद्धिममिदेहि ।
 कटवि मलिमइ इको मुद्रामो कम्मरणिमो ॥१८९॥
 ने देइ कोइ कमा वि सुकसे दुकसे न निच्छयो एसो ।
 निअये चेव गमगिअयसुअयेइ जंतुणा कम्मं ॥१९०॥
 मा कटउ कोवि गवे जे किर कजे मए कये होइ ।
 सुअरकयेवि कजे कम्मवमा होइ विवरीये ॥१९१॥
 विटहंति मुया विटहंति बांधवा विटहइ मंचिओ अत्थो ।
 एके नवरि न विटहइ नरम्म पुअकये कम्मं ॥१९२॥
 पाविजइ जय्य मुहं पाविजइ माणबंधण जय्य ।
 नेण नहि चिय निजइ नियकम्मगलन्धिओ जीवो ॥१९३॥
 ता कि माण कि विनिण्ण कि जूरिण्ण बहुण्ण ।
 जइ सोअेव विषमइ पुअकयो कम्मरणिमो ॥१९४॥
 का ठाअण ममथो को वा दग्गिअ जस जे विट्ठियं ।
 पणिमइ पल पुलव पव्वकम्माणुमोणे ॥१९५॥
 नियकम्मेहि वि नीय उच्च पणिमा ल्हन्ति मठाण ।
 सुअदिअकृतयग उट्टइअमुण थ वल्लन्ति ॥१९६॥

एकस्मि युले एकस्मि मंदिरे एककुत्रिसमं दया ।
 एको नराण सामी अन्नो एणम्म अममथो ॥१९७
 कथवि जीवो बलिओ कथवि कम्माइं हुंनि बलिआइं ।
 जीवस्स य कम्मस्स य पुच्चनिबद्धाइं वेगइं ॥१९८
 सयमेव कुणमि कम्मं तेण य बाहिज्जमि तुमं चेव ।
 रे जीव अप्पवेरिय अन्नस्स य देमि किं दोसे ॥१९९
 नचंता कीडन्ता कम्मं कुञ्चन्ति निग्घिणा जीवा ।
 पच्छा तस्स विवागे रुअंति कलुणं महादुक्खा ॥२००
 धारिज्जइ जलनिही वि कल्लोलोत्थंभिसत्तकुलसेलो ।
 न हु अन्नजम्मनिम्मिअसुहासुहो कम्मपरिणामो ॥२०१
 किं अत्थि कोइ भुवणम्मि जस्स जायन्ति नेवपावाइं ।
 नियकम्मपरिणईए जम्ममरणाइं संसारे ॥२०२
 अकयं को परिभुंजइ सकयं नासिज्ज कस्स किर कम्मं ।
 सकयमणुभुंजमाणो कीस जणो दुम्मणो होइ ॥२०३
 पोरम्मि गळ्भवासे कलमलजंबालअसुइवीमल्ले ।
 बसिओ अणंतसुत्तो जीवो कम्माणुभावेणं ॥२
 धणकम्मपासबद्धो भवनयरचउप्पहेसु विविहाओ ।
 पावइ विहंवणाओ जीवो को इत्थ सरणं से ॥२०५
 जणणी जायइ जाया जाया मायपिया अ पुत्तोय ।
 अणवरथा संसारे कम्मवसा सच्चजीवाणं ॥२०६

ક્ષાન્તિઃ ।

[૨૩]

અર્થો ન શુભદ્ અર્થિય દિઅ પિ અર્થા કોદુ નદુ અર્થો ।

અર્થકયં શુભદુર્ભ નુવમિ તા કીસ કીજમુદો ॥૨૦૫॥

ભૂતો સંપદ કમ ભૂતો વદવપમળવમળાદ ।

વિગદ્દ મવતિ નમદ્ ભુગુદિય કમ્મવેરવિમ્મો ॥૨૦૬॥

વરમથઓ ન જેનાવ મુદ વ દુર્ભ વ કીમ્મ નમ્મ ।

પુન્નકયમેવ કમ્મ શુદ્ધાજ્ઞાણમ્મિ નત્તિઠ ॥૨૦૭॥

મંમામે મયદુર્ગમ દુર્ગતં જાનાદરીસંપુતં

કંતારે કમ્મિયસંદિવિમં મેરે વાવરં

અર્થોદિમ્મિ મમુજમવત્તરીલપિચ્છમામે રો-

મન્વો પુન્નમવત્તિપુરિમો પુત્તેદિ પાન્નિજ્ઞ ॥૨૦૮॥

ક્ષાન્તિઃ ।

FORGIVENESS.

કોદમ્મ નિમાદ્દણ ના જાવા વ મત્તમા મળિમા ।

અર્થો ગુણાક મુદ અર્થો ધમ્મમા મન્વમ્મ ॥૨૦૫॥

કીમા વ કીમામામા અર્થો નામવવમયાકલિમા ।

મળદદ્દ ના ના ના આ પદ મ્મ નામાધમ્મ ॥૨૦૬॥

મયલક શાકુમલા નામલકુમ્મ - કુલકીલયા ના ।

દલ્લમિ ત્તિ ટ્તિ મ્મ માદિલ્લમા અર્થોધમ્મામા

સમવગમયમયમયમયમયમયા સુંતિ સ્વંતીચ્છમાઓ ।
 મણુયાળ મણુયજમ્મે દ્વિચ્છમોનેળ મંત્રી ॥૨૧૪॥
 સ્વંતીળ મુળમમેઓ મન્નિજ્ઞઃ માળવો વિચ્છવો વિ ।
 જહ નંદિમેળમાહ પમંમિઓ નિયમનાદેળ ॥૨૧૫॥
 ન વિ તં કોઈ માયા નેવ વિયા નેવ વંધવજ્ઞો ય ।
 ડવયારં જહ સ્વંતી મુમેવિયા મધ્યજીવાળં ॥૨૧૬॥
 સચ્ચેવિ ગુણા સ્વંતીઈ વધિયા નેવ દિતિ સોદમં ।
 દરિણંકલવિહ્ણા રયળી નહ તારયદ્વાવિ ॥૨૧૭॥
 નયળવિહ્ણં વયળં કમલવિહ્ણં ન મત્તવં જહ ય ।
 ન ય મોદદ તદ સ્વંતીઈ વાહિરં માણુમં લોષ ॥૨૧૮॥
 સ્વંતિદયાદમજુત્તો જો મણુઓ દોઈ જીવલોગમ્મિ ।
 સો જસક્કિત્તી પાવઈ વલ્લાણપરપરં વિઝલં ॥૨૧૯॥
 ઇહલોષ પરલોષ સુદાળ સત્ત્વાળ કાળં સ્વંતી ।
 તમ્હા જિણાળ આળા કાયચ્છા મુક્ત્તિફલહેઠ ॥૨૨૦॥
 સ્વંતી સુદાળમૂલ મૂલં ધમ્મમ્મ ઉત્તમા સ્વંતી ।
 હરઈ મહાવિજ્ઞા ડવ સ્વર્તઃ ટુરિયાઈ મન્નમદ ॥૨૨૧॥

ધર્મઃ ।

RELIGION.

ધમ્મેળ કુલ્લપ્પમૂર્ઠ ધમ્મેળ ય દિવ્યરૂપસંપત્તી ।
 ધમ્મેળ ધળમમિદ્ધી ધમ્મેળ મુવિત્તદા કિત્તી ॥૨૨૨॥

धर्मो भंगव्यमहलं भोगव्यमहलं च सत्यदुःखाणं ।
 धर्मो बलमवि विडलं धर्मो साधनं च मार्गं च ॥२२३॥
 किं जेदिएण बहुणा जे जे होइ मममजिपलोए ।
 इन्दियमगाभियारं तं मं धम्मपट्टं सत्त्वं ॥२२४॥
 भीमंभि मरणकाळं मौत्तुणं दुक्खमंविदधंवि ।
 अन्यं देहं मयणं धम्मोत्तिथ होइ सुमहाओ ॥२२५॥
 पादेइ य सुखोयं तनो वि सुमाणुमत्तणं धम्मो ।
 तनो दुक्खविमोक्खं सामदमोक्खं लद्धं मोक्खं ॥२२६॥
 धम्मंण लद्धं जीवो सुमाणुमममोक्खसमाहणं ।
 दुक्खमदग्गाकारं पाइ नयं अद्धमंण ॥२२७॥
 मेहेण विणा बुद्धी न होइ न य बीयवज्जियं सत्तं ।
 तद्ध धम्मंण विरहियं न य सोक्खं होइ जीवाणं ॥२२८॥
 धणओ धणन्यियाण कामधीणं च सत्त्वकामकरो ।
 मग्ग पवग्गामग्गमहेऊ जिणदेमिओ धम्मो ॥२२९॥
 धम्मो चदेय मग्गाण मग्ग मवसायं ।
 देवं धम्मं गुह्यं चैव धम्मधी य पक्खिक्खण ॥२३०॥
 बावन्मीकन्नापट्ठिया वि पुग्गिया अपट्ठिया चय ।
 सत्त्वकन्नाण पक्का ज धम्मकन् न जाणन्नि ॥- ३१॥
 लद्धुण माणुमन जग्ग न धम्मं मग्गा लद्धं चित्तं ।
 तस्म किं दुग्गन्धय अमय लद्धं चित्तं नग्ग ॥२३॥

जीवन्मृतो न मिच्छाद् इन्द्रियरम्भो दमिच्छाद् सयावि ।
 सत्त्वं चैव चमिच्छाद् धम्मस्स रहस्समिणमेव ॥२३३॥
 मीलं न तु सेंदिच्छाद् न संमिच्छाद् समं कुसीलेहि । .
 गृह्यमाणं न सन्दिच्छाद् जद् नच्छाद् धम्मपरमत्थो ॥२३४॥
 धम्मो बंधु सुमित्रो य धम्मो य धम्मो गुरु ।
 मुक्ताधम्मो पयसाणं धम्मो परममंदित्तो ॥२३५॥
 पिड्ढी ताण नाण मिश्राणे तद् गुणेसु नृपउत्तं ।
 गृह्यमाणधम्ममाणं गुणिराणं जे न याणस्ति ॥२३६॥
 माणमयस्मि उवण्ण देसावि सहेस्या न तारेणि ।
 धम्म ताणं माणं गहणि विवेदि माणत्तं ॥२३७॥

दानम् ।

CHARITY

सत्तमं द्वाद किंता दाणत्तं य इदं निम्भत्ता कनी ।
 इत्तावदिच्छवद्विषयो भवता 'तत्ता माणिये वदइ ॥२३८॥
 माणत्ता न्हइत्ता माणत्तात्ता माणत्तात्ता विदवी ।
 धुत्तात्तात्ता 'तत्ता माणत्तात्तात्तात्तात्ता ॥२३९॥
 'तत्तात्ता इत्ता माणत्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्ता ।
 माणत्तात्तात्तात्ता 'तत्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्ता ॥२४०॥
 इत्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्ता ।
 इत्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्तात्ता ॥२४१॥

दिक्षं सुहं वि दाणं होइ कुसुमि असुहकलमेव ।
 सपत्न्य जहा दिक्षं स्त्रीरपि विसर्जनं उवेइ ॥२४२॥
 सुहं वि सुगच्छं उ दाणं निषमेण सुहफलं होइ ।
 जह गार्वाण दिक्षं तिणं वि स्त्रीरनमुवेइ ॥२४३॥
 महया वि हु जनेणं वाणो आसलत्तस्समहिगिण ।
 मुओ न जाइ दां इय आमंमाण दाणं वि ॥२४४॥
 नो तेमि कुवियं व दुक्खमस्सिउं आलोयण सम्मुहं ।
 नो मिह्हे षां कम्मं कवट्ठिया दामिच्च तेसि मिरी ॥२४५॥
 सोदग्गाइ गुणा चयंति न गुणावद्भव तेमि तणुं ।
 जे दाणंमि समीहिण्यज्जणजे कुब्बंति जनं जणा ॥२४६॥
 पुत्तुत्तपुणविउत्ताणं जं षणं दिज्जण कुपत्ताण ।
 तं सत्तु पुत्तुवद वत्थं रुहिणं चिय रुहिलिणं ॥२४७॥
 जीवाणमभयदाणं ओ वेइ दयावरो नरो निशं ।
 तम्मोह जीवत्ताणं कनो वि भय न संभवइ ॥२४८॥

अहिंसा ।

NON-VIOLENCE.

मेरुगिरिकणपदाण भत्ताण जा वेइ कोट्ठिमाभा ।
 इयं च एणदं न'व न'व न'व न'व न'व ॥२४९॥
 कदाणकाहिजणं दुग्गमिणादस्मिनिह्वज्ज ।
 ममाजल्लित्तणं द'व' भिय एइ ज'व'द'व' ॥२५०॥

किं तात् पतिषात् पयकोटीत् पञ्चकमुषात् ।
 चे इति चे न नायं पश्यन् पीडा न कावत्या ॥२५१॥
 मये जोग वि इच्छेति जीवितं न मरिचिउं ।
 लक्ष्मि वाणिज्यं चोरे निमग्नं बन्धयति नं ॥२५२॥
 सो जीवति ताते करोत् सन्निभमप्यगो निधि ।
 ते कथमप्यगम्यते नारदं सो निधे रुद्र ॥२५३॥
 विचारि नो मात्तम्यं मागं न वपुः ।
 विविधं वा नि नो रिता जीवितं तु म इच्छति ॥२५४॥
 दुःखं मूलं विनि नो चेत् मात्तुल्यं न ।
 दुःखं न दुःखमप्य जीवति मात्तुल्यं नो ॥२५५॥
 वदन्त लोकादि नो नीलं मर्यादादि न दृश्यते ।
 अत्रोपा मात्तुल्यं इति नो मात्तुल्यं नो वृत्ता ॥२५६॥
 अत्रोपा मात्तुल्यं नो नो विनि नो न मर्यादा ।
 इति नो नो नो नो नो नो नो नो नो ॥२५७॥
 नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो ।
 नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो ॥२५८॥
 नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो ।
 नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो ॥२५९॥
 नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो ।
 नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो ॥२६०॥
 नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो ।
 नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो ॥२६१॥
 नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो ।
 नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो नो ॥२६२॥

गुणार्थाणि करोमहे धम्मो भावद्वयमओ ।
 जाइ जीवो जग्गिंमो जओ अमणं पय ॥२६१॥
 ओ बुण्ह नरो तिमं पग्गम ओ जण्ह जीविशविगासं ।
 बिण्ह मोग्गविहं मंगदेह संवयाभवे ॥२६२॥
 ओ पुण्ह पग्गम दुदं पाण्ह तं चेव अजंतगुणं ।
 लब्धमि अण्हणं न दि निवत्तमि पविशमि ॥२६३॥

गुणमहिमा ।

IMPORTANCE OF MERITS.

जइ होन्ति गुणा ता किं कुत्तेण गुणिणो कुत्तेण न हि कज्जे ।
 कुल्लमकल्लं गुणवज्जिआण गरुयं विव कल्लं ॥२६४॥
 गुणरीणा जं पुरिमा कुत्तेण गच्छं बहन्ति ते मूढा ।
 वमुप्पन्नो वि धणु गुणगहिण नत्थि टंकारो ॥२६५॥
 जग्गता न गरुयं गग्ग्य पुरिमस्स गुणगणारुद्धं ।
 मुत्ताहलं हि गरुयं न ह्यु गरुयं सिग्गिसंपुट्ठयं ॥२६६॥
 खरफळसं मिप्पिउट्टं रयणं तं होइ ज अणघेयं ।
 जाईणं किं व किज्जइ गुणेहिं दोसा कुसिञ्चन्ति ॥२६७॥
 ज जाणइ भणट जणो गुणाण विहवाण अन्तरं गरुयं ।
 लब्धमइ गुणेहिं विहवो विहवेहि गुणा न धेप्पन्ति ॥२६८॥
 टाण गुणेहिं लब्धमं ता गुणगहण अवस्स कायत्वं ।
 तारो वि नेय पावइ गुणगहिओ धणवहं ॥२६९॥

अवदुष्टं शुद्धीभो विषेयमायं डमेहमात्राभो ।

निर्भं परवंचनविशिष्टमहिणियेसाओ विसाओ ॥२७९॥

सदेहं कुर्वन्ति अन्ति रज्जन्ति परं सद्यं न रज्जन्ति ।

गिरुन्नि षणं चिय न ह षणंज पिपन्नि देगाओ ॥२८०॥

अकृपन्नुगामनीओ सिरोमणीओ धर्जधरदण्ड ।

पानंति न येमाओ निपजीदाप् वि पट्टित ॥८१॥

न दया न लोपलक्षा नाकिल्मभय न पादसक्ता य ।

अथगदणःषविःइषविविःकिंभाण वंसाण ॥२८२॥

वरवन्धाहरणवित्तमियाओ देसाओ उद् वि क्षीमंति ।

सह वि विभावित्तं न मोहं किपि प्यासि ॥२८३॥

काव्यम् ।

POETRY.

देहं मेगाशुण्यं ज्ञेयं सहिविन्मयं विना अस्ति ।

नवरा नटवृत्तसो जे व द म ममममममम । २ ।

मुलाहत्त व कर्तव्य मूल्य दिनांक १२०५

गोदावरीकृत + २४ दिव १०, १५५ २५, २४० १० २४

અમિત પાઠ્યક : ૧૬ : ૧ : ૧ : ૧

[illegible]

U.S. DEPARTMENT OF AGRICULTURE

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*) and *Chlorophyll b* (Chl *b*) were determined using the method of Arar and Collins (1987). The concentration of Chl *a* and Chl *b* was expressed as $\mu\text{g mL}^{-1}$ of the sample.

पामपरिसंतिष्ठस्म वि गुणहीणस्म किं करोद् गुणवंतो ।
 जायन्वयस्म दोषो ह्ययमत्रो निष्कृत्यो चैव ॥२७॥
 परल्ययगयाणंपि दु पच्छत्ताओ न ताण पुरिमाणं ।
 जाण गुणुच्छाहेणं तिष्ठन्ति वंसे समुण्णत्ता ॥२७१॥
 निग्गुण गुणेहि निवअगुणत्तणं देहि अम्ह इद्दीण ।
 कलिकाले किं कीट गुणंति पट्ठणो न वेण्वन्ति ॥२७२॥

वर्या !

A HALLIDAY

कुटिलतणं च वंकृतं च वंचतणं च अमल्लं च ।
अज्ञाणं हुन्ति दोषा वेसाण पुण अङ्कारा ॥२७३॥
न गणेशं न वन्दन् न कुलीणं नेव गुणसंपन्नं ।
वेसा वाणरीमग्निमा जत्थ फले तत्थ संक्रमइ ॥२७४॥
बहुकवडचा दुवयणेशि नेहमुप्पाटउण पुरिसस ।
गिण्ठन्ति धणं न निद्धणं च निद्धेपि मुंचनि ॥२७५॥
चवमग्निवाओ निग्गणाओ अचंचलोहवद्धाओ ।
जाणनि चानगाओ च मुत्तेण जो मक्खिखय्यो ति ॥२७६॥
वंचह मा वचिअउइ गिण्ठह त्रिययाइ देहि मा हियं ।
इय अङ्काउवणम मन व मग्नि मुविणे वि ॥२७७॥
कयवि वत्थिपियाओ वि अत्थिययणेशि वत्थियावैनि ।
सह कयवि नह नह मुण्डणम मग्निं वि सह ॥२७८॥

ਸੰਗਤਿ ਮੇਂ ਤਿ ਹਰਿ ਮੇਂ ਮੰਗਤਿ ਸੁਖਿਹਾਰਿ ।

कर्मण्येवाङ्गिरसि त्रिपुरारिण्यमृतामृतं विषं परिहृत्य ॥२०॥ ॐ

मलयदिग्बुधः । मघशुक्लदशार्धः कार्ति ।

न संस्पृशदो भिन्नमभिपत्तिं तु जगन्ति ॥२०८॥

धर्मिणी मन्त्रिणी काशीकुलार्ति अक्षयमणिदत्त ।

इति ह मन्त्रिन् वं श्रीमन्त्रि मन्त्रिन् ॥२००॥

मा नन्दिष्यन्ते नन्दि औगर्हन्ते नन्दि विविदिषन्ते ।

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ ३ ॥

संज्ञाप्रविष्ट्यां च संज्ञाप्रविष्ट्यां च

आदिपदः कारुण्यमग्रे जलमयसं पुद्गलितम् ॥३७१॥

सायामिदं काले सद्यःजीवान् एते गच्छन्ति ।

पासं कदवि न मुञ्चत सा धामं दत्तमं पुण्ड्र ॥३०३॥

जाणन्ती माण्ड्यं दृष्ट्वा म अनामयमपारं ।

५०॥ दृष्टिः नमः सगुणः अगुणः गन्तव्ये ॥३०३॥

गन्धर्वभिद्रुमादीन् महिषज्जाप ना व भूमन्त ।

अधुनायुक्तः साक्षात् त्रिदश त्वा त्रिणा वत् भगवत् ॥३०४॥

समन्विद्यालय व. नं० १४५४-२००८ समन्विद्यालय व.

अहं तन्मयं कविं पुराणां यथा' मयकाणं किमिह ॥३०५॥

श्रीयमंजुषामदभ्यः सम्यग्निः सम्यग्निः निरुद्धोऽयं ।

गुणायाममुष्णं च ६। त्रायामां त्रिदिवं तन्म ॥३०६॥

जस्म मयस्सेगवरो सगो मोक्खो व होइ नियमेण ।

मरणं पि तस्स नरवर ऊसवभूयं मग्गुस्स ॥३०७॥

न वि जुद्धं न पलायं कयन्तद्धत्थिम्मि अग्रइ भयं वा ।

न य से दीसइ हत्थो गेण्हइ य ददं अमोक्खो य ॥३०८॥

जह वा लुणाइ सासाइ कामओ परिणयाइं कालेण ।

इय भूयाइ कयन्तो लुणाइ जायाटं जायाइं ॥३०९॥

जइ ताव मच्चुगसा सच्छन्दसुइं सुंसेषु विरान्ति ।

अच्चन्तमणोयारो जत्थ जगरोगवाणीणं ॥३१०॥

किं पुण बाहिजरारोगसोगनिच्चुद्दुयम्मि माणुस्से ।

मच्चुस्स मो पमाओ जं जियइ नरो निवेसं पि ॥३११॥

जह्व मीहो व मिगं गहाय—

मच्चू नरं नेइ हु अन्तकाले ।

न तस्म माया न पिया न भाया—

कालम्मि तम्मि सदरा भवन्ति ॥३१२॥

मो को विनन्दि जीयो तिलोपमाजंमि जो वसें न गओ ।

मच्चुप्प पावमदणो मोत्त मिद्धे मुद्दमनिद्धे ॥३१३॥

जुज्जइ ऋउ मोगो मरणं न्ह होज्जे कस्म एगस्स ।

माहाणम्मि मरणं को मोगो किं व रत्तेण ॥३१४॥

संसारः । WORLD.

स्रजदिद्वन्द्वविद्वे स्रजपरिवृत्तविविधमुद्वेगवे ।
 स्रजमंजोषविओगे संसारे रे मुद्वे कनो ॥३१५॥
 कालमि अणाईए जीवाणं विविद्वेकम्भमगाणं ।
 तं नत्थि संविहाणं संसारे अं न संभवइ ॥३१६॥
 ही संसारसद्वावाचरियं नेहाणुतागना वि ।
 जे पुण्णहे दिट्ठा ते अवरण्हे न दीपंति ॥३१७॥
 एयं करेमि एण्हि अयं बाउण पुण इयं वत्तं ।
 काहामि को णु मत्तइ सुविणयतुल्लमि त्रियलोए ॥३१८॥
 नत्तमदिस्सिदरामरमयेषु ण्डन्तयण जीकाणं ।
 जम्भज्रामरणमए सोतूणं किमत्थि किंचि मुद्वे ॥३१९॥
 किं अत्थि नत्तगो वा निजिओ मणुयो सुरो वसंसारे ।
 सो कोइ जम्भ जम्भमणाइ न होत्ति पाशइ ॥३२०॥
 तेहि गहिकाण य वट्ठं होइ रई त्रिजज्जकाण व ।
 कुट्टपपरिवाणं दद वाहं विवृण्णमाणं ॥३२१॥
 केण मवेत्थुप्पत्ता कट्ठि इयो नत्त पुगावि मन्थव्व ।
 जो मत्तिपेवि विनेइ त य गा को न वत्तणो ॥३२२॥
 अयरोगमोगविप्पओगत्तद्वत्त वत्तणवत्तज्जिण ।
 नत्तपेच्छज्जयसमाण मत्तं को यं वृण्णइ ॥३२३॥
 वत्तवत्ता सुवत्ता मत्तं वत्तं वत्तं वत्तं ॥३२४॥
 पेयवत्ता नियत्तवि दावत्ता वत्तं ॥३२५॥

मा जाणसि जीव तुमं पुत्तकलत्ताइ मज्झ सुहहेऊ ।

निउणं बंधणमेयं संसारे संपरंताणं ॥३२५॥

जीवो बाहिविउत्तो सफरो इव निज्जले तडप्फडइ ।

सयलो वि जणो पिच्छइ को सबो वेअणाविगमे ॥३२६॥

तं कंवि नत्थि ठाणं लोए वालग्गकोटिमितंवि ।

जत्थ न जीवा बहुमो सुहदुक्खपरंपरं पत्ता ॥३२७॥

जम्मदुक्खं जरादुक्खं रोगा य मरणाणि य ।

अहो दुक्खो हु संसारो जत्थ कीसंति जंतुणो ॥३२८॥

वसियं गिरीसु वमियं दरीसु वसियं समुदमज्झग्मि ।

रक्खम्मोसु अ वमियं संसारे संसरंतेणं ॥३२९॥

जावंनि वेइ दुक्खा सारीरा माणसा व संसारे ।

पत्तो अणेत्युत्तो जीवो संसारकंतारे ॥३३०॥

संमारो दुक्खसहेऊ दुक्खफलो दुसहदुक्खसखो य ।

न चयंति तंवि जीवा अइवद्धा नेदनिअलेहि ॥३३१॥

नियकम्मवज्जचलिओ जीवो संसारकाणणे घोरे ।

का का विट्ठणाओ न पावए दुमहदुक्खाओ ॥३३२॥

गोधिअ कज्जवमेण वत्थओ होइ एत्थ संसारे ।

काणवमेण सो वि हु रिउअ वेगो जणो होइ ॥३३३॥

पग्गमवजा न कोवि हु विओ व मसू व अत्थिलोगमि ।

नइ माया नेव विथा मक्खम्मओ जणो सत्थो ॥३३४॥

पुत्तोवि मत्तमारिमा दीअइ नियकारणे अणुत्तंणे ।

विज्जा सुविज्जाओ वि हु पित्तु संगावसासम ॥३३५॥

भावशुद्धिः ।

MENTAL PURITY.

मणवावरो गहओ मणवावरो जिजेहि पन्नतो ।

अह नेइ सत्तमण् अहवा सुक्खं पयासेइ ॥३३६॥

सज्जाणवि सुद्धीणं मणसुद्धी चेव उत्तमा लोए ।

आलिण्द मत्तारं भावेणभेण पुत्तं च ॥३३७॥

दाणतवमीलभावणभेणहिं चउव्विहो हवइ घम्मो ।

सज्जेसु नेसु भावो महप्पभावो मुणेयज्जो ॥३३८॥

भावो भवुदहिनरणी भावो सग्गापवणपुरमरणी ।

मवियाणं मणचिनिअअचिनचित्तमणी भावो ॥३३९॥

मेहस्स सरिसवम्म य जत्तियमित्तं च अंतं होइ ।

दब्बत्थयभावत्थयस्स अत्तं नत्तिय जेय ॥३४०॥

दाणतवमीलभावणभेआ चउगे हवनि वम्मम्म ।

नेसु वि भावो परमो परमोमत्तमसुत्तकम्माण ॥३४१॥

दाणाणमभयदाण नाणाण जत्तव केवल नाण ।

आणाण सुवड्ढाण नत्त भावो मन्वधम्मेष ॥३४२॥

कम्माण मोहजिज रमणा मन्वेसु इन्दिउसु जहा ।

बभब्बय वासु वि नत्त भावो मन्वधम्मसु ॥३४३॥

सत्यञ्च ।

TRUTH.

इह लोके नित्यं त्रयं त्रयं त्रयं त्रयं न चैव वा ।
 अयं धननामं वा पान्ति य अत्रिययनामो ॥१॥
 लाउअरीअं पं नमः मां गुदम् जद मदमा ।
 तद गुणना अमेय अमययनं पान्ति ॥२॥
 अप्पणद्धा पद्धा वा कोदा वा जद वा मना ।
 हिसनं न मुमं बूया नो वि अत्रं पयान् ॥३॥
 एवमाइ उ जा मासा एमकान्ति संदिवा ।
 संपयाइयमदं वा नं वि पारी विवज्ज ॥४॥
 अईयम्पि य कालम्पि पण्णसन्नगण् ।
 जमदं तु न जाणंजा एवनेयं वि नो वद ॥५॥
 अयमो एव अलियवाइ होइ अवीसासभायनं सुवणे ।
 पावद अक्किपमम जणयाण वि जणइ संतावं ॥६॥
 सखेण पुण्ण किता सखेण जणम्पि होइ वीमाप्पो ।
 ममापवमासुहसपयाउ जायन्ति सखेण ॥७॥

उपदेशः ।

ADVICE.

नियमिज्ज नियज्जा अविभागिय नेव विज्जण कम्मं
 न कुलकमो य लुप्पद कुविओ किं कुण्ण कलिकालो ॥
 अप्पा न पसंसिज्ज निदिज्ज दुज्जणोवि न कयावि ।
 बहु बहुमो न हमिज्ज लब्धं गुरुअत्तणं नेण ॥

वदन् न धर्मिणः विद्वान् नैव उच्यते देवो ।
 दंष्ट्रं न दन्तैः स्मृतं वि किं भवति विद्वान् ॥३५३॥
 मन्दमय उदयविन्दुः न वदति विद्वान् एतन्म उदयारो ।
 विद्वान् अवर्तिष्यति उदयगो एव विद्वान् ॥३५४॥
 बोधिनः धर्मविन्दुः विद्वान् वदति न वदति भवति ।
 दीर्घं न य उच्यते उच्यते उच्यते नो ॥३५५॥
 विद्वान् न धर्मविन्दुः कदा वि धर्मविन्दुः न बोधयति ।
 न कदापि विद्वान् एव नानाम् वीर्यो ॥३५६॥
 विद्वान् सुगुणेषु दान्तरागो न नैव विन्दुः ।
 वदन् एतन्मयः दानान् एव य वदति ॥३५७॥
 नास्ति धर्मविन्दुः भवति धर्मविन्दुः न वदति ॥
 न य मादयं वदन् उच्यते नैव उच्यते ॥३५८॥
 वदन् विनमुच्यते मुच्यते मातो न नाम वदति ॥
 विद्वान् न वि विद्वान् वदन्मयः न धर्मविन्दुः ॥३५९॥
 उच्यते न वदति धर्मविन्दुः न य विधे वि पदविधे ।
 वदति न वदन् उच्यते विद्वान् नो ॥ ३६॥
 न सुमतेन धर्मविन्दुः धर्मविन्दुः वि विधे न वदति ।
 धर्मविन्दुः न वदन् उच्यते वदन्मयः नो ॥ ३७॥
 विद्वान् विनमुच्यते न वदन् उच्यते वदन्मयः नो ॥
 वदति न वदन् उच्यते न वदन् उच्यते वदन्मयः नो ॥
 वदति न वदन् उच्यते न वदन् उच्यते वदन्मयः नो ॥
 महिला उ नो वदति न नो वदति नो वदति ॥३८॥

जंविज्जइ विअरयणं किज्जइ विणओ अ दिअए दाणं ।
 परगुणगदणं किज्जइ अमृतमनं • कपीकरणं ॥३६॥
 पत्थावे जंविज्जइ सम्माणिज्जइ सल्लोअवि बहुमज्जे ।
 नज्जइ सपरविसेयो सयत्तया तस्स मिज्जंति ॥३६॥
 भुंजइ भुंजाविज्जइ पुच्छिज्ज मणोगयं करिज्ज सयं ।
 दिज्जइ लिज्जइ उचिअं इच्छिज्जइ जट धिरं पेम्मं ॥३६॥
 कोवि न अवमज्जिज्जइ न य गविज्जट गुणेहि निअण्हि ।
 न विन्दओ बहिज्जइ बहुयणा जेणिमा पुहवी ॥३६॥
 आरम्मिज्जइ लहुयं किज्जइ कज्जं मइतमवि पच्छा ।
 न य उअकरिसो किज्जट लब्भइ गुरुअत्तणं जेण ॥३६॥
 साइज्जइ परमप्पा अण्यसमाणो गणिज्जइ परो ।
 किज्जइ न रागदोसो छिन्निज्जइ तेण संसारो ॥३६॥
 अणथोवं वणथोवं अग्गीथोवं च कसायथोवं च ।
 न हु मे बीमसियव्यं थोवंपि नं वटुं होइ ॥३७॥
 मा मुयइ जग्गिअव्य पलाइयन्वमि कीम बीममइ ।
 निण्णि जणा अणुलमा गंगा य जग य मच्चू य ॥३७॥
 अट्ठ दुक्खियाट्ठ नट्ठ मुक्खियाट्ठ नट्ठ चित्तिआट्ठ टिभाट्ठ ।
 नट्ठ थोवंपि न अप्पा विचिनिओ जीव कि भणिओ ॥३७॥

निमाविग्गमे पग्गिभावणज्ज,

गेट्ठ पल्लिन किमइ सुयामि ।

उअनमप्पाणमुरेअवयामि ।

न थम्मग्गिओ दिअहा गमामि ॥३७॥

કોહો વિમં કિં અમયં અર્હિમા

માળો અરી કિં દિયમધ્વમાઓ ।

માયા મયં કિં સરણં તુ સઘ

લોહો દુહં કિં સુદમાહુ તુર્દિ ॥૩૮૧॥

ન ધમ્મકક્ષા પરમત્થિ કજ્ઞં

ન પાણિર્હિસા પરમં અરુજ્ઞં ।

ન પેમ્મરાગા પરમોત્થિ વંધો

ન વોદ્ધિલામા પરમોત્થિ લામો ॥૩૮૨॥

અમ્મસળો સોહદ વંમયારી

અર્કિચળો મોહદ દિક્સત્થારી ।

લજ્ઞાજુઆ સોહદ એકપત્તી

બુદ્ધીજુઓ સોહદ રાજમંતી ॥૩૮૩॥

તે પઞ્ચિયા જે વિરયા વિગેદ્દે

તે સાહુળો જે સમયં ચરંતિ ।

તે સત્તિળો જે ન ચલંતિ ધમ્મા

તે વન્ધવા જે વસળે હવન્તિ ॥૩૮૪॥

કો હત્થ સયા મુહિઓ કસ્સ વ રિદ્ધી થિરાઈ પેમ્માઈ ।

કસ્સ ન હોદ પલિયં કો ગિદ્ધો જેવ વિસણ્મુ ॥૩૮૫॥

માઝં વિસયકમાયા નિદ્દા વિકહા ય પચ્છમી મળિયા ।

એવ પંચ પમાયા જીવં પાદેની સસારે ॥૩૮૬॥

જો કુણદ નિયમભંગં જો વિઅ કારેદ કહવિ દુબ્બુદ્ધિ ।

તે વોવિ હુન્તિ દુહલક્ષ્મમાયણં મીમમવગહણં ॥૩૮૭॥

पयंसमा नयिष जरा दालिदम्प्रे य वराम्पे नयि ।

मरणसमं नयिष भयं खुदासमा वेयणा नयि ॥३९॥

न सा जाई न सा जोणी न तं टाणं न तं कुलं ।

न जाया न मुआ जय्य सय्ये जीवा अणंतयो ॥३९॥

दसविहवेयण निरये सीउण्डसुहविवासकंडू य ।

भयसोगपारवस्सं जरा य वाही य दसमो य ॥३९॥

देवा विसयपसत्था नेरइया विविहदृक्खसमंजुत्ता ।

तिरिया विवेगविगला मणुआणं धम्मसामग्गी ॥४०॥

जयणा य धम्मजणणी जयणा धम्मस्स पालणी चेव ।

तववुट्टिकरी जयणा एगंतंमुदावहा जयणा ॥४०॥

अलसो होउ अकज्जे पाणिवहे पंगुलो सया होइ ।

परनिंदासु य वहिगे जच्चन्धो परक्कल्लेसु ॥४०॥

एगो जायट जीवो एगो मरिउण तह उवज्जेइ ।

एगो भमट संमां एगो श्विय पावण सिद्धि ॥४०॥

मय्ये वि दुक्खवर्भासू मय्ये वि मुहामिलासिणो जीवं ।

सय्ये वि जीवणप्पिया मय्ये मरणाओ वीहेन्ति ॥४०॥

कथं वि धण न दाण कथं वि दाणं न निम्मलं वयणं ।

धणदाणमाणमहिथा नं पुरिमा तुच्छ संसारे ॥४०॥

कथं वि पल्ल न छाया कथं वि छाया न सीयलं सल्लिलं ।

जलपल्लछायामहिथ न निय सगेवरं विरलं ॥४०॥

जट विष मयं नमिन्तो पवित्रयगभो हनेष्व ल्यामी ।
 तट विष पवित्रयगभो पारह ज्योद श्रिं नमा ॥४२०॥
 जट पवित्र मयको पवित्रय पवित्रयो पभयंमि ।
 ददन्ति दमदियाओ पवित्र बुद्धमदिवसद शोषा ॥४२०॥
 न य मेटमि पवित्रे मयो मयमद सुनुमागहिं ।
 धादाविट न दमद आमोधिष तयमनं चैव ॥४२१॥
 दण्डपुमिमाग मनु मंशोयो होह उषनेदि समं ।
 अदमाग मशिमाग य मरिदो तमिमेदि वा होषा ॥४२२॥
 किं भूमनेदि बीह मयं चिष होह भूमनं न्ययं ।
 विनी सच्छी य गुणा बुद्धमदिया शिषा अम ॥४२३॥
 अदवहं वि दीमद माणुमं देमशालमन्तरिभं ।
 दार्मगमं हि देमं अं आमल तदि चहद ॥४२४॥
 अहंमणेण अहंमणेण दिहे अगावन्तोण ।
 मणेण पवमणेण य पंचविह मियर देमं ॥४२५॥
 जट मागो बीम विमो अहव रिओ बीम बीम माणो ।
 माणिण होवि मट्ठा मयमयं न मज्जन्ति ॥४२६॥
 पुमिम रुद्धममिहे अन्विषयुत्त मयावमपुहे ।
 नवधमनिषममईव विमम वि दमा ममा होह ॥४२७॥
 अप्पहिअ कायव्व जट मय पवित्रय वि काय व ।
 अप्पहिअमियाग अ' य नव बीम ॥ ४२८ ॥
 बाल्यम मावमण न न मण च न ॥४२९॥
 बुद्धम पुनमाग मि' ४ २२ २ २ २ २ ॥ ४३० ॥

प्राकृतगुणानिमेधरः ।

भगवन्गुणेन त्रिगुणैर्मात्रेण मन्त्रिते ।
 दितं न दत्तमर्थं इत्यथोक्त्वा अन्तरात् ॥४१८॥
 कृत्स्नपात्रं गन्धं कोऽप्युत्तमं च उन्मूल्यते ।
 अथैव यत्कीलं विलसं च मूलमूपात् ॥४१९॥
 यश्चिन्तयति तं न ज्ञाय न कीदृशं त्रिगुणं कोऽपि ।
 अथैवो जेन कश्चो दुस्मानं गमयिष्ये अन्तरात् ॥४२०॥
 अथैवो मूलं पुष्पिण्यग्नौ मूलं निर्गन्धं वनमात्रं ।
 अथैवो गुदं मूलं दण्डं मूलं शिखरं ॥४२१॥
 अथैवो चिन्तयति मूलं च को कुण्डं रायंभाणं ।
 अथैवो कुण्डल्याणं गन्धं विण्मयं च कुण्डल्याणं ॥४२२॥
 बुद्धीं पञ्चवेण यत्तुल्यं तद् मन्त्रं त्रिगुणं ।
 पद्मिनीञ्च पद्मिनीञ्चो जस्म न तीक्ष्णं सक्केष ॥४२३॥
 जहा मत्तार्थिणमद्भुतं तदा ज्ञानो सीलकलंकितो ज्ञानो ।
 कलंकपङ्कात् कुलाद्भीतिनिवृत्त्याञ्चो मरु भीरुभावो ॥४२४॥
 गच्छत्स किं व कीदृशं बहुण्यु वि वायमेसु मिच्छिण्यु ।
 मयगन्धमुच्चैर्दने किं न हण्डं केसरी हत्थी ॥४२५॥
 रागेण व दोमेण व जे पुरिसा अप्ययं विचार्यन्ति ।
 ने पावमोहियमई भवेति संसारकृतारे ॥४२६॥
 येवो येवो वि वरं कायव्योनाणसंगहो निचं ।
 सरियाञ्चो किं न पेच्छह बिद्धिं ममुदभयाञ्चो ॥४२७॥
 समणा यत्तुल्यं वि यत्तुल्यं यत्तुल्यं यत्तुल्यं ।
 जडं वि हु कुण्ठति वेस तद् वि एव न हत्त्वा ॥४२८॥

दिवा कागाण बंदेनि रति तरवि नम्मयं ।
 बुनिःपाणि य जाणासि अरुत्तणं दंरुणाणि य ॥४४॥
 आवट्ठगयंवि सुदण्ण हामेइ य गरुयमोगमदियंवि ।
 मरमाणंवि जियावद अवणमज्जविणी जीवं ॥४४१॥
 पावंतमन्तंत्तरदंतथाइ पूर्णइ पुमरंगाई ।
 धत्ताण रमंवि धम्मणम्मि दो निज्जि हिमाइ ॥४४२॥
 तावविदत्ता लच्छी नृणं पुत्तस्स होइ सा मट्ठी ।
 होइ परम्म परित्थी सयं विदत्ता तओ जुना ॥४४३॥
 मोलवरिसो पुग्गिओ लच्छि भुंजेइ जो ट जगयस्म ।
 प्पमो नृणं पुत्तो रिगमंवेणे संपत्तो ॥४४४॥
 रयणायरतीरपट्टिवाण पुग्गिवाण जं च दालिहं ।
 सा रयणायरलज्जा न हु लज्जा इयरपुग्गिमाणं ॥४४५॥
 रयणनिरंतरभरिओ तट्टविट्ठ रयणायरस्स मज्जाया ।
 नेण जाइ उवमाणं प - जलही गहीराणं ॥४४६॥
 आकडिट्ठण नीर रेवा रयणायरस्स अप्पेइ ।
 न हु गच्छइ मरु म मग्गे भरियं भरिज्जेत्ति ॥४४७॥
 अग्गिज्जेत्ती नाम विज्जा विज्जेत्ती नामे पज्जा ।
 कुट्टिज्जेत्ती नामे मज्जा वट्ठोहत्ती नामे लज्जा ॥४४८॥
 कुवियस्म आउरस्म य वमणावतम्म आयरत्तस्स ।
 मत्तम्म मरंतम्म य मज्जाया पायडा हुंति ॥४४९॥
 चंदकला छुरिमुट्ठियं चोरियम्मिय च धीजणे मनो ।
 एण गोविज्जेत्ता जंति दिणे पायडा हुंति ॥४५०॥

वयुविमेमनिगिगनगिगनलो मेद मो मो नो ।

आदिदिगन दिद्रा वयुमया जेनिना पुनो ॥४६१॥

मा नई तं न नरे वगमिमन थंनं एनं ।

अमिमुगदिभं गालं मिनिउदे मुनिं होड ॥४६२॥

वां हायादलं भुन वां अमिमुमनं ।

वां मपेदि मद्र वायो मा वगमन मंदमो । ४६३॥

नइ नईहुमालिं मायमालिं वमंन मंदमो ।

वावेद लोणभावं मंननरोमापुभाणि ॥४६४॥

एवं मुगीलवतो अमीनवनेदि मेलिओ मंनो ।

वावद गुणपरिहाणी मंननरोमापुमंणेण ॥४६५॥

जो जारिमं मंनं करेइ मो चावि ताम्मो होड ।

कुमुमेदि ममं वमंता निरा वि तमंथिया हुनि ॥४६६॥

अंनणं चकमुमंणेण मायमंणेण मृतयं ।

तहा सज्जनमंणेण मज्जकथुण गोमवं ॥४६७॥

अंयस्स य निवस्स य दुण्डपि ह मगयादि मृत्यई ।

मंसमंणेण विणट्ठो अओ निवत्तणं पत्तो ॥४६८॥

मुचिरपि अट्ठमाणो वेरुलिओ काचमणी अ उम्मीमो ।

न उवेट काचभाव पाहणगुणण नियण ॥४६९॥

भाग्यममे वि पुत्ते जो निवभाग टवित निचिन्तो ।

न य माहेद मज्जत मो मुक्कमिमिमणी भणिओ ॥४७०॥

परपथमावदल मा जगणि जणयु णमिप पुत्तं ।

मा उयेगेवि वज्जितमु पथणममो कओ जेण ॥४७१॥

जा जा बगद रणः न मा वरिनिवत् ।
 पथे च गुणगण्य मद्रता जे । १३१ ॥
 बाणवद्विषम पथेमा दु करिमा मद्रद्वि विषम ।
 सिन्धुपं मेद मुद सिन्धुपमि पथे ॥ १३२ ॥
 जा जा जे मुने दोमे दिव्ये जे विद्वन्मि ।
 माश्वमि वृषिमा दोमे अ मुने अ सिन्धुमि ॥ १३३ ॥
 विमन्मि दपने जे वरिनिवत् पावन्तिरुपुमो ।
 माश्वमि तदा नु मद्र मद्र मद्रमममुने ॥ १३४ ॥
 वरिनिवत् न मद्रममन्ति ।

दीष्टिज्जमाणा न मद्रममन्ति ॥

दनेण चित्तेण चरन्ति पीग ।

मुनी समुद्राद्भगमदोमा ॥ १३५ ॥

षक्कसुग्गीण सीरं वक्कसदणां पथरा दोवि ।

एण्डकप्पतरणो रुक्खा पुन अरं मरुअं ॥ १३६ ॥

वायससाणस्वगई निवारिया हु दवन्ति अमुद्रई ।

हंसकरिमिद्वमुद्रा न कयावि पणुल्लियावि पुणो ॥ १३७ ॥

सेविज्जइ सीदगुश पाविज्जइ मुत्तिया व मज्जदो ।

जंबुअधरे लब्भइ खुखंड चम्मसंडे वा ॥ १३८ ॥

वज्जन्ति मुरुक्कविहगा नेद्विणीणेण वज्जन्तिनेण ।

छेआण बंधणं पुण नणं सव्भावमणिवाओ ॥ १३९ ॥

लवणममो नत्थि रमो विन्नाणसमो बंधवो नत्थि ।

धम्मसमो नत्थि निही कोहसमो वईरेओ नत्थि ॥ १४० ॥

अकारादि अनुक्रमः ।

श्लोक	गाथांक	श्लोक	ग.
अ.		अहंमन्त्रेण अहंमन्त्रेण .. १	
अंजणं चमसुमन्त्रेण .. ४६७		अत्रो न कुण्ड अक्षिपं .. ३	
अंनो विमभरियाओ .. १०२		अत्रं च तस्म कीरइ	
अंबस्स य निवस्स .. ४६८		अत्रं चित्तिं मग्गे १	
अइलज्जा अइमाणं ४७४		अपगिचित्तयकयकम्मं १	
अदनेहो न वहिज्जइ ... ३६०		अप्पण्डा परहा वा ३	
अइवसिइं पि वीसइ .. ४३४		अप्पवहाए नूणे १	
अइविसमो मोइतरू .. ४१६		अप्पद्वियं कायध्वं १	
अइलालिया वि अइपालिया ३८८		अपन्नियो वि सुयणो...	
अईयम्मिय कालम्मि . ३४८		अप्या न पर्यमिज्जइ १	
अकखं को परिभुंजइ .. २०३		अवमत्थियो वि वंको ..	
अकन्नुगामणीओ .. २८१		अमणंता वि नज्जेति ...	
अकसुरहीण सीर .. ४८८		अभयं सुपत्तदणं .. १	
अगणिज्जन्ता नासे .. ४४८		अभिहाणममणंतो ...	
अज्जं कहं परारि ... १२३		अभूतणो मोहइ वंभयारी :	
अणवरयदेन्तस्स ६६		अमिअं पाउअकध्वं :	
अणयोर्व वणयोर्व ३७०		अलमो होउ अकज्जे....	
अणवद्वियस्स धम्मं ४८४		अलसायतेण वि	
अणुरज्जन्ति स्वर्गेण ९१		अलमेव विच्छुआण	
अरयो जसोय १ १ ४५८		अवधारपरे वि परे	

श्लोक	गाथांक	श्लोक	गाथांक
अवददद् अं न विदियं ...	१८३	उदयमि वि अन्धमणे	३
अद् दुविलयाद् तद् . .	३७२	उन्नयमाणा अवस्त्रलिय .	८३
अम्वा मशव उमिय	५०	उठनेउ अंगुलि सो .	८५

आ.

ए.

आकट्टिऊण नीरं	४४७	एकमि जइ तण्ण	२४०
आरमां मोहमां ..	२३०	एहम्म जाव न अन्तं	१८४
आगेममारअं ..	४५५	एकमि कुले एकमि .	१९७
आंभिज्जद लदुयं ..	२६८	एगो जायइ जीवो	४०३
आत्तण्णपि मुहण्ण	४४१	एगो बंधइ कम्मं .	२०८
आमज्ज दुज्जणं	५३	एयं कमेमि एण्हि .	३१८

इ.

दियच्चल्लुगं	४७८	एयं विव सट्ठ्ठो	४४
द्वेणं विणा	४७७	एयमिदलमुण्णे	४१८
द्वधण्णेणमुविणय	१०१	एव सुमीयवो	४६५
इलोण्ण चिचय जीवा	३४४	एवमाट उ जा भासा	३४७

क.

इलोण्ण चिचय द्वीमद	५५	कन्ध वि नीवा	१०८
इलोण्ण वल्लोण	२०८	क व वि व	४५

उ.

एणं भुवणमणं	११७	कन्ध वि कन्	१०५
एण्हि विट्ट पिव	१६८	कम्ममि माहंणि ३	५५
एण्णुरिमाण स्वउ	४३२	कवविद्विद्विद्विद्वि	५५
		कवचुनुअवाजिण	५१२

अकारादि अनुक्रमः ।

श्लोक	श्लोक	श्लोक	श्लोक
अ.		अहंसंगेन अहंसंगेन ...	
अंजणं चतुर्भुजं	४६७	अतो न कुण्ड अहिर् ...	
अनो विमरियाओ .	१०२	अत्र च तस्म कीदृ ...	
अवस्स य निवस्स .	४६८	अत्तं चित्तेनि मणे	
अइल्लजा अइमाणं	४७४	अपरिविस्सयकयकज्जं	
अदनेदो न वडिज्जइ	३६०	अप्पणद्धा पाद्धा वा	
अइवल्लई पि वीसरइ	४३४	अप्पवहाणं नूनं	
अइविसपो मोदतरू . .	४१६	अप्पहिदं कय्यञ्च	
अइलालिया वि अइपालिया	३८८	अपन्यओ वि सुयणो	
अईयम्मि य कालम्मि	३४८	अप्पा न पमंमिज्जइ	
अकयं को परिभुंजइ	२०३	अज्मत्थिओ वि वंको	
अकन्नुगामणीओ	२८१	अमणंता वि नज्जेनि ...	
अकसुगर्हाण स्वीरं	४८८	अभयं सुवत्तदाणं	
अगणिज्जन्ता नासे	४४८	अभिहाणममणंतो	
अज्ज कलं परारि .	१२३	अभूतणो मोदइ वंमयारी	
अणवरयदेन्तस्स ...	६६	अमिअं पाउअकच्चं	
अणधोवं वणधोवं ...	३७०	अत्तो होउ अकज्जे	
अणवद्वियस्स घम्म	४८४	अलसायंतेण वि	
अणुरज्जन्ति खणंण	९१	अलमेव विच्छुआण	
अत्थो जसोय किच्ची	४५८	अवयारपरे वि परे	

श्लोक	पायांश	श्लोक	पायांश
कलागहोदितनगी	२५०	को ह्यमया मुद्रिओ	...
कवडहुंवरुद्रिओ	२७२	को ण्य मया मुद्रिओ	...
कामो य कामिणीं	२१२	को चहाद्विरेदि	...
कालम्मि अणइण	३१६	को सुय्याण गं	...
किं अत्थि नागो वा	३२०	को दाऊण समथो	...
किं अत्थि कोइ	२०२	को वि न अवमसिज्जइ	...
किं जंपिण्ण बहुणा	२२४	को वि न अम्मत्थिज्जइ	...
किं पुण बाहिरारोग	३११	को चिनेइ मयूरं	...
किं व पेम्मं को पिओ	८७	कोऽम्म य निग्गहणं	...
किं वा कुलेण कीरइ	७४	कोडाहिणूआ न मुहं	...
किं भूचणेहि कीरइ	४३३	कोतो पाई पणासेइ	३७४
किं ताए पट्ठिआण	२५१	कोतो विसं किं अमयं...	...
किं तीणं सिरीण	६३-६४	स्व.	...
किं बहुणा भणिण	१७७	खडिज्जइ विहिणा	...
किविणाण धणं	४५५	खड्डीओ वि	...
कीलसि कियन्तवेलं	१३६	खनिदयादमजुत्तो	...
कुहिलत्तण च	२७३	खनीण गुणसमेओ	...
कुहिलत्तणं न उज्जइ	५१	खनी मुहाण मूलं	...
कुवियस्स आडम्मस	४४०	खणमित्तमुक्खकज्जे	...
कुसमो जइ ओम	१३५	खणमेत्तसोक्ख।	...
केण ममेत्थुप्पत्ती	३२२	खणभंगुने सरीर	११९

श्लोक	पायाः	श्लोक	पायाः
जं जं आन्दिद मगो	१८०	जद रच्छगी कच्छ ...	१११
जं नयणेहि न दीमदं ..	१८८	जद वा नृगाऽमादा ...	११२
जं नत्थि तं पलोद्ग ...	१८५	जद न्दुमहुमदिने ...	११३
जं जेग जया जारिमयं	१८७	जद विमदीवं मग्मंति ...	११४
जं चिय स्मद समत्थो	१८२	जद मंशाण मडगाण ...	११५
जं चिय विहिणा लिहियं	१६९	जहा कुक्कुडपोअस्स ..	११६
जं जाणइ मणइ जणो	२६८	जहा ममारिणण ...	११७
जं पिच्छइ विअवयणं	३६४	जहा लोहो तहा लोहो ...	३०८
जं काणं कायव्वं	२९६	जहेव मीहो व ...	३१२
जम्भंतरं न गहयं	२६६	जस्स मयम्मेगयरो ...	३०७
जम्भंतीए सोगो .	१००	जस्सत्थो तस्स मुई ...	६८
जम्भो कलिगदेसे ...	१७१	जा उण कस्मइ चित्ता ...	१०४
जम्भदुक्खं जरादुक्खं	३२८	जाई न्वं विज्जा ...	५५
जणणी जायइ जाया .	२०६	जाजा डालालंबइ .	१०७
१ य जम्भभूमी	४५०	जा जा बच्छइ रयणी .	४८२
... १ ...	४०१	जा नागी इहलोए ...	१५७
... १६	१६	जा नियक्कं मुत्तु ...	१५४
... ११४	११४	जाणन्नो मग्गन्नं	३०३
... ४७०	४७०	जावंति केइ दुक्खा	३३३
कुरुवो		जा विहवो ता पुरिसस्स	६०
		जीयमणिचमवस्सं	३०६

श्लोक	गाथांक	श्लोक	गाथांक
जीयं जलविदुमम्	१३३	द.	
जीवदयार्द गदिष्ठा	२३३	ठाणं गुणेंदि लळमद्	२६९
जीवाणमभयडाणं	२४८	त.	
जीवदयाए रदिओ	२९८	तं कथ बळ तं कथ	१२७
जीवो बाहिविडुतो	३२६	तं कं पि नत्थि	३२७
जुअद काठं सोणो	३१४	तत्तिणो विहिराया ..	१७०
जुअणं ग्वमंगत्ता	१११	तद् निस्मीलमुगीने	२४१
जे जे गुणिणो	७३	तस्म न इवद् दुक्खं ...	४८१
जेण परो दमिअद	११	ता कि भएण कि	१०४
जोदक्खो गिल्लं ममं....	२८	ता भुंगो मेरुगिरि ...	२५
जो कुण्ड पस्म	२६३-३९	तायविट्ठा लच्छी	६५-४४३
जो कुण्ड नरो हिमं	२६२	ता रुवं ता गुणा	७०
जो इहलोए पुरिसो	१५२	तारुजे पियविट्ठे	१५५
जो जाइ जुवद्वगो ...	०.५	ता मात्ता ता गुणो ..	१४६
जोरिम मंगं बग्ग	४६६	तावच्चिय	०.९
जो	१६१	तावच्चिय	४२०
जम	३८७	ता विन्धिम्म	
	४८८	निणनुत्ता पि हुं	
	२५२	तुम चिय होइ	
		तुच्छपि गुपत्तमि	
		ने पट्ठिया जे ि	

श्लोक	पायांक	श्लोक	पायांक
अत्र विदुमः	१३३	त.	
अथा गच्छति	२३३	तथा मुनेरि लब्धम्	२६९
अथ यथा	२४८	त.	
अथारु रतिभ्यो	२५८	नं कथ्य वर नं कथ्य	१२७
नो वा विदितो	३२६	नं कथि नन्धि	३२७
अथ काटं मोक्षो	३१४	तन्निष्ठो विदिराया	१७०
अथारु रुद्रमंथनी	१११	तद् निस्सीलमुमीने	२४१
अथ मुनिगो	७३	तम्म न ह्यद दुवखं	४८१
अथ पते दमिष्ठ	११	ता कि मण्ण नि	१९४
अथारु गोष्ठि सम....	२८	ता सुंगो मेरुगिरि	२५
अथ कण्ड पाम्प	२६९-३०	तायविदना लब्धौ	६५-४४३
अथ कण्ड नरो हिमं	२६०	ता रुवं ना गुणा	७०
अथ इहोण पुरिमो	१५२	तामन्ने पिशविरहे	१५५
अथ आइ अथर्वमो	७५	ता लब्धा ता माणो ..	१४६
अथ आरिमं मगं वग्द	१६६	तावस्विय नेदमरु ..	९९
अथ देह कण्यकाहि	१५४	तावस्विय होद मुत्र ...	४२०
अथ कण्ड नियम ...	३८७	ता विन्धिष्ण मयणं	२६

श्लोक	गाथांक	श्लोक	गाथांक
जं जं आलिहइ मणो .	१८५.	जह कच्छूली कच्छू	१४२
जं नयणेहि न दीसइ	१७८	जह वा लुणाइसासाद	३०९
जं नत्थि तं पलोएइ	१४५	जह नईमहुरसल्लि	४६४
जं जेण जया जारिसयं	१८७	जह विसपीमं मरसंवि	१०६
जं चिय स्वमइ समत्थो	१२	जह संज्ञाण सउणाण	१३२
जं चिय विहिणा लिहियं	१६९	जहा कुक्कुडपोअस्स	१६७
जं जाणइ मणइ जणो	२६८	जहा मसार्णिधण	४२४
जं पिज्झइ पिअवयणं	३६४	जहा लोहो तहा लोहो ...	३७८
जं कलं कायत्वं	२९६	जहेव सीदो व	३१२
जम्मंतरं न गरुयं	२६६	जस्स मयम्मगयरो	३०७
जम्मंतीए सोगो ..	१००	जस्सत्थो तस्स सुइं	६८
जम्मो कलिगदेमे ...	१७१	जा उण कस्सइ चिंता ...	१७४
जम्मदुक्खं जरादुक्खं	३२८	जाई रुवं विज्जा	५५
जणणी जायइ जाया ...	२०६	जाजा डालालंबइ ...	१७७
जणणी य जम्मभूमी .	४५०	जा जा वच्चइ रयणी	४८२
जयणा य धम्मजणणी ...	४०१	जा नारी इदुलोए	१५७
जलहिविसंघट्टिण ...	१६	जा नियकंत्तं मुत्तू	१५४
जल्लवत्तरलं .	११४	जाणन्तो मरणन्तं	३०३
जह अमीइ पयेसो ...	४७०	जावंति केइ दुक्खा	३३३
जह एकस्मि तरुवरे	४३०	जा विहवो ता पुरिसस्स	६०
जह कमले व्व महुरो	१४४	जीयमणिचमवस्सं	३०६

श्लोक	साधारक	श्लोक	साधारक
जीये जयविदुममं	१३३	ट.	
जीवदयादं गमिच्छद्	२३६	टागे गुणेति ललमट्	२६०.
जीवाणममयदानं	२४८	त.	
जीवदयाद् रहिओ	२९८	तं कथ्य यत् नं कथ्य ..	१२७
जीवो बाहिविदुनो	३२६	तं कंवि नन्धि	१२७
जुञ्जद् काउं भोगो	३१४	तन्नित्रो विदिराया	१७०
जुज्वर्ज स्वमंरधी ...	१११	तद् निस्पीलमुर्गीने ..	२४१
जे जं गुणिगो	७३	तम्म न हवद् दुकरो ..	४८१
जेण परो दुमिज्जद्	११	ता किं भण्णं वि	१०४
जोदकयो गिण्डं सधं....	२८	ता भुगो मेगगिणि ..	२५
जो कुण्ड परस्म	२६३-३०	तायविदमा लण्ण्टी	६५. ४४३
जो कुण्ड नरो हिमं	२६२	ता स्व ता गुणा	७०
जो हह्योण पुरितो	१५२	ताले विषविह	१५५
जो ज्ञाद् जुग्दकरो	८०	ता ल-जा ता कान्ता	१०१
जो जारिमगा कग्द	१	ताव'स्य जटनम्	५५
जो जेद् कणयक'क	१	ताव'स्य हद्द'ता	८१
जो कुण्ड नियम		ता 'द' धम्म गच्छ	
जो नवि दुक्कय पणः	१	जिण'ज' ९ दु लल्ल	
जो जीवकह क'	१०१	ज' नय हद्द' १०१	
ट		ज' वि मुग्ग' १०१	१०१
टुटमं गुहल	...	ज' पहिद' १०१	१०१

श्लोक	गाथांक	श्लोक	गाथांक
जं जं आलिहइ मणो ...	१८५	जह कच्छूली कच्छू	१४२
जं नयणेहि न दीसइं	१७८	जह वा दुणाइसासाइ	३०९
जं नत्थि तं पलोएइ	१४५	जह नईमहुरसल्ले ...	४६४
जं जेण जया जारिसयं	१८७	जह विसमीयं सरसंवि	१०९
जं चिय स्वमइं समत्थो	१२	जह संझाए सउणाण	१३२
जं चिय विहिणा लिहियं	१६९	जहा कुक्कुडपोअस्स	१६७
जं जाणइ मणइ जणो	२६८	जहा मसाणिधण	४२४
जं पिज्झइ पिअवयणे ..	३६४	जहा लाओ तहा लोहो	३७८
जं कसं कायव्वं	२९६	जहेव सीहो व	३१२
जम्भंतरं न गरुयं	२६६	जस्म मयस्मेगयरो	३०७
जम्भंत्रीए सोगो ...	१००	जम्सत्थो तस्स सुइं	६८
जम्भो कलिंगदेमे ...	१७१	जा उण कस्सइ चिंता	१७४
जम्भदुक्खे जरादुक्खं .	३२८	जाई रुवं विज्जा	५५
जगणी जायइ जाया .	२०६	जाजा डालालंघइ	१७७
जगणी य मम्मभूमी	४५०	जा जा वच्चइ रयणी	४८२
जयगा य धम्मजगणी .	४०१	जा नारी इहलोए	१५७
जल्लिहि विमपटिण्ण .	१६	जा नियकनं मुत्तु	१५४
जल्लवनालं	११४	जाणन्तो मरणन्तं	३०३
जइ अग्गीइ पेमो	४७०	जायंति केइ दुक्खा	३३३
जइ एक्कमि तरुवो . .	४३०	जा विदयो ता पुरिसस्स	६०
जइ कमले व्व महुयगे	१४४	जीयमणिचमवस्सं	३०४

श्लोक	गाथांक	श्लोक	गाथांक
मे ज्ञानविदुषामं	१३३	ह.	
पदमां निमिषाद्	२३३	तामं गुणैः स्रजम्	२६०.
पदमां निमिषाद्	२४८	त.	
पदमां निमिषाद्	२५८	मे कथं वदं मे कथं ..	१२७
पदमां निमिषाद्	३२६	मे कं वि नमिषि	३२७
पदमां निमिषाद्	३१४	तन्निने विद्विगावा	१७०
पदमां निमिषाद्	१११	तद् निस्सीलमुदीने	२४१
पदमां निमिषाद्	७३	तस्म न हृद दुस्व ..	४८१
पदमां निमिषाद्	११	ता कि मण्ण नि	१०४
पदमां निमिषाद्	२८	ता मुंगो मेरुगिरि	२५
पदमां निमिषाद्	२६३-३०.	तायविदता लच्छी	६५-४४३
पदमां निमिषाद्	२६२	ता क्वं ना गुणा	७०
पदमां निमिषाद्	१५२	तारुने विपविहरे	१५५
पदमां निमिषाद्	०५	ता लज्जा ता मानो ...	१४६
पदमां निमिषाद्	४६६	नावशिय नेहनक	०९
पदमां निमिषाद्	१६१	नावशिय होद मु	४२०
पदमां निमिषाद्	३८५	ना विन्धिण गयण ..	२
पदमां निमिषाद्	४८८	निगनुरा वि हु लहुय	३
पदमां निमिषाद्	२५३	तुग विव होद मणो	२४
पदमां निमिषाद्	ह.	तुच्छं वि सुपरेमि	३८
पदमां निमिषाद्	२५५	ने पंरिया ज विमया ..	३८

શ્લોક	ગાથાંક	શ્લોક	ગાથાંક
ધત્તા તાણ નમો	૨૩	દીહરફર્ણિદનાલે	૩૦૧
હિં ગહિયાળં	૩૨૧	દુઃખં સુહં તિ	૧૪૩
મે મળામિ સાવય	૧૩૮	દુઃખગસહાણ પઢિયં	૫૨
ય.		દુણસ્થિયપરણિ	૪૫૬
રથોદ્દિયયં	૭૨	દુલ્હં માણુસજન્મં	૪૧૨
વો થેવો વિ થં	૪૨૭	દેવાળ દાળવાળ ય	૯૬
દ.		દેવા વિમયપસત્યા	૪૦૦
દટ્ટણ વાણિનિવટં	૨૫૬	દેવિદા સમહિદ્દિયા	૨૯૫
યાસમો ન દિ ધમ્મો	૩૯૬	દેહં રોગાણ્ણં	૨૮૪
સવિદ્ધેયણ	૩૯૯	ધ.	
ણવનસીલમાય ૩૩૮-૩૪૧		ધણા થહિરા અંધા	૫૦૧
ણાણમમયદાણં	૩૪૨	ધણઓ ધણત્થિઆણં	૨૨૭.
ણં દરિદ્ધમ્	૪૫૩	ધત્તા ને વગ્ગુરિમા	૩૬
ણેજ ફુદ્દ કિત્તી ૨૩૮		ધત્તા તા મહિલાઓ	૮૬
ણયાળોવયાગેદિ ૧૧૨		ધત્તા ને સિય પુરિતા	૧૫૩
દત્તા દિ જો મરંતમ્ ૨૫૪		ધત્તં ધણાળ મૂલં	૪૯૭.
દેત્તં મુદ્દંપિ દાળે ...	૨૪૨	ધમ્મેજ કુલ્લણમૂલં	૨૨૨.
દેવપનિમાપદિમાલ ૧૨૫		ધમ્મેજ સદ્દિ ળીવો	૨૨૭
દેવા જાગાળ વીદેમિ ૪૪૦		ધમ્મો ષેવેત્થ	૨૩૦
દેવદરિદ્ધા વગ્ગમણ ૪૭૩		ધમ્મો વં પુમિત્થો	૨૩૫
દેવદ્ધિ વિવિદ્ધરિત્તં ૪૬૦		ધમ્મો મગ્ગમગ્ગલં	૨૨૩

क्र.सं.	विवरण	क्र.सं.	विवरण	क्र.सं.
१	१००	२	१००	३
४	१००	५	१००	६
७	१००	८	१००	९
१०	१००	११	१००	१२
१३	१००	१४	१००	१५
१६	१००	१७	१००	१८
१९	१००	२०	१००	२१
२२	१००	२३	१००	२४
२५	१००	२६	१००	२७
२८	१००	२९	१००	३०
३१	१००	३२	१००	३३
३४	१००	३५	१००	३६
३८	१००	३९	१००	४०
४१	१००	४२	१००	४३
४४	१००	४५	१००	४६
४८	१००	४९	१००	५०
५१	१००	५२	१००	५३
५४	१००	५५	१००	५६
५८	१००	५९	१००	६०
६१	१००	६२	१००	६३
६४	१००	६५	१००	६६
६८	१००	६९	१००	७०
७१	१००	७२	१००	७३
७४	१००	७५	१००	७६
७८	१००	७९	१००	८०
८१	१००	८२	१००	८३
८४	१००	८५	१००	८६
८८	१००	८९	१००	९०
९१	१००	९२	१००	९३
९४	१००	९५	१००	९६
९८	१००	९९	१००	१००

श्लोक	मायांक	श्लोक	मायांक
उदययारपरेण	२०२	वज्रिन्ति मुरुक्व ४०१
रगुणगदण छंद ६	बहुकवडचाटु	... २७५
रपत्यणापवन्नं	४७१	बहुकूडकयड ७८
रमत्यओ न को वि	.. ३३४	बावचरीकला २३१
रमत्यओ न केणावि	२०९	बालस्म मायमरणं ४३९
रमहिला जणणीसमा ३२	बुद्धी अचंटे ३७६
रलोयगयाणं पि	.. २७१	बुद्धीए पवनेण ४२३
रपो सकयबंधो २८७	भ.	
इअकव्वुल्लावे २९३	भइएणेव होयन्वं ४७६
इअकव्वम्मि रसो	... २९०	भयरोगमोग ३२३
विज्जइ जत्थ सुहं	... १९३	भवजलही २६०
येह अ सुरलोयं २२६	भारवस्वमे वि पुत्ते ४७०
सपरिसंठियस्स २७०	भावो मनुदहि ३३९
रिसेण माणधण ६२	भीमंमि मरणकाले २२५
रेसे सच्चसमिद्धे ४३७	भुंजइ भुंजाविज्जइ ३३६
पो वि सत्तुसरिमो	... ३३५	भुयगोठव अलिय ३४९
वकयं मुकयं	... १८८	मम्पारहिया वि १६४
वुत्तगुणविउत्त २४७	द.	
फ.		मइलइ विमलंवि १५९
हसे न भणमि	२२	मच्छय जलमज्जे १०८
घ.		मज्जं विसयकसाया ३८६
घवा मुयणा ३२४	मणवधारो गरओ ३३६

श्लोक	गाथांक	श्लोक	गाथांक
लङ्घुण माणुसत्वं	२३२	विगुणमवि गुणङ्गं	५६
ललिए महुरक्खरण	२८९	विणओ आवद्ध	३९०
लवणसमो नत्थि	४९२	विणओ मूलं	४२१
लाडअवीअ	३४५	विणए सीस	३९५
लुद्धा नरा	३४०	विणयाओ हु नाणं	३९१
लोगस्स सारो धम्मो	४०८	विष्फुरइ जए न	६४
लोयस्स य को सारो	४०७	विमलम्मि दप्पणे	४८६
व.		विरसं भसंति	४७
वंचइ पित्तकलत्ते	५०	विसयमुद्देसु	१४८
वंचह मा वंचिज्जइ	२७७	विमया विसं व	१३७
वंचिज्जइ नियसामी	०८	विदडन्ति सुया	१०२
वंदिज्जमाणा न	४८७	विहलो जं अवलंक्ख	९
वणिअ ण वणिज्जम्मि	६१	विहवे न मच्चिज्जइ	३६२
क्खुविमेमनिरिक्खण	४६१	विहवो सज्जणसंगो	१२६
वलिज्जइ भिच्चगुणो ...	३६३	विहिणा जं चिव लिहियं	१८२
वरमवणमयण ...	२१४	स.	
वरमग्गिम्मि पवेमो	४७७	संगामे गयदुगामे	२१०
वक्कथादरण	२८०	मज्झिमाज्जलघुज्जुओ	१३४
वं दालादल	४०७	मंघन्धियाण परलोग	३०५
वमणे वि न	७५०	ममाणं हयविहिणा	८०
वसियं गिरासु ..	७७०	ममाणं दुक्कदुक्क	३३१
वाणण वण्ण	१७३	मयकत्वा धं	२८८
वायममाणम्बर ..	४८०	मक्का वि नेग म्भइ	८१
वायासदम्ममहिअं	१	मगुणो वि नागुणो	७६
		मच्छेण कुइ किरी	३५०

Printed by Moolchabd Kashandas Kapadia,
at "Jaina Vijaya" Printing press,
Khapatia Chackla, SURAT.

Printed by Moolchabd Kashandas Kapadia,
at "Jaina Vijaya" Printing press,
Khapatia Chackla, SURAT.

The good though silent, are known by the host of their virtues. Do the gems which are valued at thousands speak for themselves? (8)

The earth is decorated by those three men; viz. one who supports the helpless, one who saves (lifts up) a man from (the pit of) calamities (where he has fallen) and one who affords shelter to those who seek it. (9)

The words of the good uttered in an idle mood or unconsciously spoken never turn out false, like those engraved on stone with a chisel. (10)

The wise do not use those words by speaking which others may be offended or some life may be destroyed or the soul may fall into distress. (11)

That a strong man should forgive, the wealthy should not be proud and the learned should be gentle—these three things decorate the earth. (12)

This is the nature of the good. They do not laugh at others. They do not praise themselves and they speak hundreds of sweet words salutatory to them. (13)

Water of clouds, moonlight, the collection of fruits on trees and the riches of the good these form the common property of all who wish to work. (14)

That which is common and good may be accused with a few charges but it can not be said as the difficult nature of noble work is not so.

The trees which give shade from the seven depths of the forest of life are good. When the men forsake them, they are lost on the shore of life.

There were many who were good when their

To the enterprising, the mountain merr is like straw,
heaven is like the courtyard, the expanse of the sky is within
the reach of one hand and the oceans are like rivulets. (27)

The lamp swallows darkness and gives it out in the
form of collerium; or it is that the good-natured cannot keep
anything turbid at heart (28)

The good do not strike the guest (come to house), the
refugee, the prisoner, the diseased, the fleeing, the old and
the child (29)

The good do not find fault with even the backbiter
The sandal-wood tree even when being chopped off by the
axe makes it fragrant (30)

The good, though not requested bring to light the merits
of poets in their poems The moon by her very nature bright-
ens the whole world (31)

The wise look upon the wife and wealth of others as
mother and straw, They are always the more ready to guard
(the interest of) the people (32)

All the conditions of the blessed are for benevolence.
The rise in prosperity of a man like the rise of the young
moon brightens the world (33)

The good alone can bear great calamities with the one
sentiment of enterprise The earth only and not a thread in
this world can bear the fall of adamant. (34)

There is no protection though they bewail-but the
bondage of Karma only The learned therefore, knowing the
nature of this world do not bewail (35)

Blessed are those excellent men, who, having left off
their young women, take to asceticism, accept vows and reach
the matchless and unshaking peace of bliss (36)

Of what worth is that wealth though immense, lying concealed in the house, by which, same bright like the rim of moon does not spread in the world ? (61)

The fortune earned by the father comes indeed as a sister to the son. Another's fortune is like another's wife. It is proper therefore to enjoy one's own earnings (62)

The jewels in the ocean do not get exhausted though given reachlessly. Wealth perishes by the absence of physical merit and not by charity or enjoyment. (63)

The serenity of the ocean is the same even in the absence of wealth, whose house has wealth not visited long separated from that ocean ? Tell me that. (64)

He who is wealthy, is happy, learned and great in the world, while a man without wealth is low. (65)

Why should there be any attachment for that wealth which cannot remove all the troubles of all living beings and cause any happiness even for a moment ? (66)

So long only as a man has not to beg (seek the world I leave to you), there are beauty, merits, sense of shame, wealth and reputation and order. (67)

For a man who has much is our man lighter than a feather, and is not carried away by wind, and is not to be lost. (68)

A man who has much is like a man who has much, and is not to be lost, and is not to be lost, and is not to be lost. (69)

For a man who has much is our man lighter than a feather, and is not carried away by wind, and is not to be lost, and is not to be lost, and is not to be lost. (70)

operate, the tree of affection and love for kinsmen grows in safety. (99)

The father of a young girl is ever miserable, feeling grief the moment she is born, his anxiety increasing as she grows and paying fine when she is married in the form of dowry. (100)

They are happy in this world who have no daughter born to them, for, she destroys her father's place, adorns another's and is an abode of quarrels and shame to the family. (101)

Women by their nature are like the berry fruits, charming in external form and filled with poison inside. (102)

If attached, they take away wealth and if averse they do not hesitate to take away life even. Wicked young women are dreadful in affection as well as aversion. (103)

They think of one, look (affectionately) at another, and arrange (meeting) with a third man. Who can indeed be dear to the heart of these fickle-minded women? (104)

Why speak more? They kill even their son. Who is really dear to these frail women? (105)

It is as if I mix it with poison, though delicious, delectable as it is consumed in the same way a woman though loved is only to be enjoyed. (106)

A woman never can accomplish three things, which are not possible to be thought of in mind, or seen in the world. (107)

Like pearls in the sea, like fish in water, of footprints of birds in the sky and of the way leading to the heart of women. (108)

Life is unsteady like the flapping of the ears of an elephant and quick like the flash of lightning. These affections of relatives and enjoyments too are dream-like. (118)

Why should there be any attachment for this body which is momentary, smelling foul by nature, hell-like, dreadful, disgusting and an abode of a number of worms? (119)

Human birth is worthless, life is flicker like the flash of lightning and the body is the receptacle of many diseases and groups of worms. (120)

Union with the beloved person, riches and body of living beings are like the rainbow, foam, dream, flash of lightning, flowers and bubbles of water. (121)

Persons who have much been enjoyed and dear ones have been well parted with (body too) is very much like a bird which has to be skinned momentary. (122)

How little of a thing wealth, wealth, tomorrow and day are like a candle which is dropping 'till the wick runs out of oil. (123)

The whole of human existence is like a bubble, every moment it is about to burst. It is not proper to be attached to it. (124)

The body is like a boat of wood and human nature like a candle of wax which is burning away.

man consider the pain of gratifying
 sure (142)

acted to the merit of sensual objects
 pleasure, but he does not notice his
 though very much troubled (by those
 (143)

time does a man, given up to passions,
 women like a bee who is mad after
 into? (144)

an extraordinary darkness indeed, even
 shining, because a man (under its influence)
 not and does not see what really exists. (145)

as the arrows of cupid destroying the very
 nation do not operate, there is some sense
 via and mind devoted to the thoughts of
 ore. (146)

desires are like thorn, porcupine and serpents,
 banker after them go to hell against their

and twilight colours, and when youth is like the velocity of a river ? (134)

Just as a dew-drop, oh Gautama, remains dangling for a short time, in the same way life of human beings is very short. Therefore, do not be careless even for a moment. (135)

How long will you sport in this well of the body, where every moment the water of life is taken out (lit-dried up) by the pots of the contrivance of Time ? (136)

Sensual pleasures are terrible (in their effect) like poison, and burning like fire. They are the cause of death, like a goblin, a serpent or a tiger. (137)

I exhort you therefore oh layman, for ever to have firm belief in religion which is the store of happiness, having known that sensual delight is dreadful, human birth is momentary like a quick flash of lightening, that happiness of the union of the good is temporary and that youth is worthless. (138-139)

How can a wise man desire to enjoy those (sensual) pleasures which are like the drops of honey (as explained in the famous parable), unsubstantial and extremely dreadful in consequence when thou get into troubles and calamities ? (140)

Fix upon that thirst of passions. Even gods like Hari, Hara, Brahma, moon, sun and Indra are captured by women on that account. (141)

Just as a man suffering from itches finds the pain caused by scratching agreeable in the same way, men

A man's physical power is diminished even by ordinary
men as I pass down it's an endless hill. (159)

Good men avoid another's wife like a snake and
not of the moon and dung while the virtuous and
the learned like a dog have contact with her. (160)

One who gives orders of gold coins or gets conducted
ed a girl temple of the Jina does not amass so much
religiosity as can be done by practicing celibacy. (161)

Good conduct is better than noble birth and poverty
is more serious than disease Learning is more valued
than a kingdom and forgiveness is more important than
even great penance. (162)

Good conduct is preferable to noble family. What is
the use of noble birth devoid of good conduct? Lotus
grow in mud but do not indeed get dirty. (163)

Good conduct of a chaste woman is her real deco-
ration although she may be without ornaments, but
death indeed is better for that woman who has stored
her character. (164)

Good conduct is the ornament of family and the
herdman. It alone is learning and matchless
religion. (165)

Good-conduct is the best of vows, as Meru is the highest of mountains, Airavata the most powerful of elephants and lion the strongest of wild beasts. (151)

The man who being greedy of the taste of sensual pleasures, violates his chastity in this birth, has to embrace in hell a heated copper statue of a woman. (152)

Blessed are those men and their life is fruitful in this world, who are attached to the damsel in the form of emancipation and who renounce other women in their minds. (153)

That woman deserves to be praised even by the sages who like one celebrate from childhood does not desire any other man but her own husband even in a dream. (154)

That great chaste woman also is very much adorable, who preserves her character in youth, in separation from the beloved, in the season of spring and in the company of many young men. (155)

This young woman whose body is not decorated by the gem of good conduct has her necklaces as a burden, girdle as a bond and anklets as fetters. (156)

The woman who violates her chastity in this world being possessed by the ghost of sensual lust has to embrace the heated statue of a woman in hell. (157)

Good conduct alone is the ornament and all in all to women; it is as great as their life and nothing is more precious to them. (158)

A man who has a wicked and covetous wife, pollutes

A celibate man should not observe painted walls or a well decorated woman but turn back his eyes as if at the sight of the (shining) sun. (168)

That thing only which is ordained (written) by fate happens in the case of all people. Having known this, the wise do not turn towards even in adversity. (169)

Destiny is a zealous king knowing who stays where though at a great distance and provides him with a fit companion. (170)

A man may be born in Kalinga, married in a desert country and dead on sea—bore even in the present time. Who knows what else will be in future (done by destiny) ? (171)

The whole vegetable kingdom acquires wealth on the approach of spring, but if the Karira tree does not get foliage, is that the fault of spring ? (172)

That which is ordained by fate cannot be averted by controversial discussions, strength, exploits, charms, medicines, arguments or by learned men and poets. (173)

Anxiety of anyone for anything surely brings misery, for it cannot change what is to happen or not to happen (174)

All weapons become blunt here, charms and incantations too have no effect. What manliness can be shown, is that fate whose weapons are invisible ? (175)

Happiness or misery, that which is fixed for a man is necessarily met with by him. There is no prevention possible in that connection. (176)

Soul meets with various kinds of troubles, caught into the noose of thick (soul-affecting) karmas and led through the squares and roads of the city of worldly existence. Who is his shelter here ? (205)

Mother may be born as wife, wife as mother and parents as son in this world due to karmas in the case of all living beings, and there is no end to it. (206)

Soul brings good or evil to itself. Others do not cause it. You experience happiness or misery worked out by yourself. Why then are you depressed ? (207)

Soul alone contracts karmas, bears mutilation, fetters, death and other calamities alone, and moves alone in the world being drifted by the current of karmas. (208)

In fact, none can cause happiness or misery to a man. The karmas done in the previous birth alone are the efficient cause of happiness and misery (209)

A man is protected by his religious merits, earned in previous births in a battle which is thick for even elephants to pass through, in fire encircled by a number of flames, in a forest terrible on account of wild elephants, lions and tigers, in a mountain full of dangers and in a great ocean which is being crossed through its waves rising high. (210)

Checking of anger means forgiveness and the soul having it is said to have restraint. Forgiveness is the root of merits and all in all of religion (211)

By practicing the religion of forgiveness, lovely women get a cupel like husband possessed of beauty, merits and riches, dear to their heart and obedient (212)

By religion, one gets noble birth, divine beauty, prosperity in wealth and wide-spread fame. (222)

Religion is the unparalleled auspicious thing, unexcelled medicine for all pains, great strength, protection and shelter. (223)

Why speak more? All that is found attractive to the mind and senses in the whole world, is the fruit of religion. (224)

At the terrible time of death, religion only, becomes a good companion, hard-earned wealth, body and kinsmen are left off. Religion brings heaven, thence good human condition, liberation from miseries and finally emancipation, which means eternal happiness, very quickly. (225-226)

By religion, a creature gets high position and great happiness of divine and human birth, while by irreligion it goes to hell which is an abode of thousand miseries. (227)

There is no rain without clouds and no corn without seeds, in the same way creatures get no happiness in absence of religion. (228)

The religion preached by the just, gives wealth to those who seek it, fulfils all the desires of the amorous and unites one with the happiness of heaven or liberation. (229)

Religion alone is the shelter to living beings in this stormy ocean. Therefore one who seeks it should test and accept a true god, religion and preceptor. (230)

By religion, one gets noble birth, divine beauty, prosperity in wealth and wide-spread fame. (222)

Religion is the unparalleled auspicious thing, unexcelled medicine for all pains, great strength, protection and healer. (223)

Why speak more? All that is found attractive to the mind and senses in the whole world, is the fruit of religion. (224)

At the terrible time of death, religion only, becomes a good companion, hard-earned wealth, body and kinsmen are left off. Religion brings heaven, thence good human condition, liberation from miseries and finally emancipation, which means eternal happiness, very quickly. (225-226)

By religion, a creature gets high position and great auspicious of divine and human birth, while by irreligion it goes to hell which is an abode of thousand miseries. (227)

There is no sun without clouds and no corn without seeds, in the same way creatures get no happiness in the absence of religion. (228)

The religion preached by the poet, gives wealth to those who seek it, fulfils all the desires of the amorous and unites one with the happiness of heaven or salvation. (229)

Religion alone is the shelter to living beings in this worldly ocean. Therefore one who seeks it should test and accept a true god, religion and preceptor. (230)

Just as water, drunk from one tank by a cow and a serpent, results into poison in the case of the former and milk in the case of the latter, in the same way, charity done to the well behaved and ill-behaved, becomes completely fruitful and fruitless according to the nature of the recipient. (240-241)

Even good things given in charity to a wrong person, bear bad fruit only, just as milk given to a serpent turns into poison. (242)

Charity though little and insignificant, given to a good person necessarily brings good fruit, just as even grass given to a cow turns into milk. (243)

An arrow though discharged with great force and efforts does not go further than the target kept in mind, in the same way charity done with some desire cannot give anything more than the fulfillment of those desires. (244)

The whole lot of unappreciators, as if enraged, does not look at those men, wealth like a maid servant fallen at their feet does not leave their house and the virtues of gurus etc, as if tied fast with a string do not leave the body of those men who exert in the practice of charity, which brings all desired bliss. (245-246)

If wealth is given to the undeserving persons who are devoid of merits described above, it means washing with blood a garment which is dipped into blood. (247)

From no quarter is fear possible to that man in this world, who given up to compassion, always promises safety to living beings. (248)

Those highly sinful persons who for the sake of momentary pleasure kill living beings are like those who burn a part of Harichandana forest for getting ashes. (257)

That man who practises any other religion but that of mercy to living beings, mounts an earless ass having rejected Airavata the elephant of Indra. (258)

One who lives by killing others destroys his soul for the sake of a few days more. (259)

Have compassion for living beings as it is like a boat to cross the ocean of life, a canal of nectar to nourish the trees of great bliss and a source of the mass of happiness in heaven and liberation (260)

Those who desire salvation should follow that faith which is saturated with compassion for living beings, because one attains immortality by abstaining from killing living beings. (261)

That man who kills living beings and causes their destruction, brings separation from happiness and fall from prosperity. (262)

He who inflicts pain on others has to suffer misery infinitely multiplied. Mangoes cannot be had by sowing a neemba tree. (263)

If merits are possessed, what is the use of family? The meritorious indeed do not need noble birth. A spotless family is a great blemish to those who are devoid of merits. (264)

Those men are fools who bear pride for their family in the absence of merits. A bow though made of the

value of merits in the kal age! Masters are not pleased with them. (272)

Crookedness, not following a straight course, deception and untruth are considered to be faults in others but they are the ornaments of harlots. (273)

A harlot does not care for the beautiful, nobly born or virtuous but like a female monkey she goes to where fruit (wealth) is. (274)

They produce affection in the heart of a man by many false sweet words, take away his wealth and then leave him though affectionate. (275)

Fickle by nature, having no scruples and tied fast by great greed like female monkeys, they know what can easily be eaten; (who can easily be deprived of his money). (276)

They remember even in dreams the advice of their mother, a procuress, to deceive and not be deceived, to capture hearts and not give their own. (277)

Though doing harm to a man in many ways, they so convince him with false speech that he thinks all that she speaks to be true. (278)

Harlots are like the cottages of artificial family, series of clouds to conceal the sun of discrimination and always bent upon deceiving others. (279)

They take false oaths, please others, being themselves never pleased, take away wealth and yet are not won over by it. (280)

If death devours one particular person only, it is proper to be sorry, but when death is common to all, where is the sense in weeping or being sorry? (314)

How can there be any happiness in the world in which wealth is obtained and lost in a moment, where various kinds of miseries and happiness change every moment and where one meets with separation and union in a moment? (315)

There is no occurrence which is not possible in the case of living beings who are controlled by various kinds of karmas from eternal times in this world. (316)

Also, such is the nature of happenings in this world; those who are found full of affection and attachment in the morning are not found with the same feelings in the after-noon. (316)

Who would in this dream-like worldly existence, think that "I will do this thing now. Having done that, I will do the other thing to-morrow"? (317)

Is there any happiness allowed to living beings, wandering through the existence of infernal creatures sub-human, as well as animals, coping birth, old age and death? (318)

Is there any happiness allowed to animal or man or god in this world in which all the sensual things like food and sex are destroyed? (319)

How can there be any happiness to those who are caught by the maw of death like the young ones

of deer who are caught fast in a net and who are being quickly destroyed by hunters? (321)

Who would not be dejected if he thinks this much only? "On account of what am I born here? Where shall I go hence and where again from that place?" (322)

Who would hold patience in this worldly existence which resembles an actor's show and which burns with the fire of fear, diseases, separation from beloved persons and various kinds of miseries? (323)

Kinsmen, relatives, father, mother, sons and wife, all return from the cremation ground having offered libations of water etc to the deceased. (324)

Oh soul, do not think that sons and wife are the cause of happiness to you. That is a very clever and strong bond for those who move in the worldly existence. (325)

Soul oppressed by ailments, struggles like fish in a place without water. All people witness it but none can remove the pain. (326)

There is no place in the world of the extent of the end of a bit of hair even, where, living beings have not met with series of pain and pleasure innumerable times. (327)

There is the pain of birth and the pain of old age. There are diseases and death. Ah, the world is full of miseries indeed, where all living beings are distressed. (328)

In the course of our wanderings in the worldly existence, we have lived in mountains, in caves and in the ocean. (329)

In the wilderness of this world, soul has innumerable times suffered all those troubles, mental and physical, which are found here. (330)

The worldly existence is the cause of misery, giving the fruit of misery and of the very nature of unbearable miseries. Living beings, tied fast to it with bonds of affection do not leave even that. (331)

What troubles and unbearable miseries does soul not come across, being forced on into this dreadful forest of the world by the wind of his karma? (332)

Due to some reasons a man becomes dear to us in this world and the same man is hated like an enemy for some other reasons on other occasions. (333)

In reality, there is none dear or hostile to us in this world. Neither mother nor father are such. All men keep relations subject to their own interest. (334)

It has often been realised, even the son looks like an enemy to the father although he (son) is very well behaved. He upon this worldly existence. (335)

Working of mind is a great thing indeed. It has been so stated by the Jnani. If it is impure it takes one down to the seventh hell and if pure it brings liberation. (336)

Of all parties the husband is the best. A woman embraces the husband with affection and the man in quite another. (337)

Religion consists of four divisions, viz, charity, penance, good conduct and purity of thought. In all these, mental purity should be known as of great importance. (338)

It is a boat to cross the worldly ocean, a ladder leading up to the cities of heaven and emancipation and the desire-fulfilling gem for all things thought of in the mind, however difficult to obtain. (339)

That much difference should be known between spiritual worship and material worship, as is found between a mustard seed and the meru mountain. (340)

The principal divisions of religion are four, viz—charity, penance, good conduct and mental purity; of these, the last is a great antidote for sinful karma. (341)

Just as promising safety is the best of gifts, perfect knowledge is the best of knowledges and pure meditation is the best of all meditations, in the same way mental purity is the best of all religious things. (342)

Just as delusive karma is the most difficult to subdue, the sense of taste most difficult to control, and the vow of celibacy the most difficult to practise, in the same way, it is most difficult to possess purity of thought among all religious things. (343)

As a result of falsehood, people in this very existence, suffer loss of tongue or death or imprisonment or infamy or loss of wealth. (344)

Just as a single seed of gourd spoils at once a jarful of treacle, so too, false speech completely destroys a host of virtues. (345)

In one's own interest and in that of others out of anger or fear, one should not speak false words which cause injury to living beings, nor ask others to do so. (346)

Similarly a wise man should avoid that kind of speech which is doubtful regarding the past, the present or the future. (347)

One should not make a definite statement about anything, saying, "It is just like this or that," in connection with the past, the present or the future, if he does not know it. (348)

A liar like a serpent becomes the object of distrust in this world. His infamy spreads and he causes pain even to his parents. (349)

If truth, a man's reputation spreads wide, he inspires faith in men, and he becomes endowed with the happiness and prosperity of heaven and emancipation. (350)

If one's tongue is controlled, if nothing improper is done and if family traditions are not transgressed, what can one be blamed though very angry? (351)

It is an advantage to praise himself, if he never ventures to brag about it and if he does not laugh very freely at the faults of his relatives. (352)

When one is angry though enraged, speak if one likes, but do not quarrel. If one does not put on a foppish air, one is respected, and if one does not look crooked,

All should be obliged, obligation of none should be forgotten and the helpless should be supported—this is the receipt of the learned. (354)

So long as one lives, none should be requested, the request of none should be declined, and foolish words should not be uttered. (355)

A man should not trust his enemies, should never betray the faith of those who trust him and should not turn ungrateful—this is the essence of knowledge. (356)

One should delight in virtues and have no attachment for those who do not love. One should desire to be the deserving and unbewailing. This is the touchstone of the clever. (357)

If a man does nothing improper, does not make himself censurable and does not give up enterprise, the hard hand of the world can be broken by him. (358)

The vows of the wise are indeed like the blade of Vrid They are not to lose heart in difficulties, not to give respect even in death and to continue doing charity when wealth is lost. (359)

One should not bear too much of affection or have daily quarrels even with the dear person. Thus, strife does not increase and final locations are offered to mortals. (360)

One should not form bad company. Words of wisdom should be accepted even from a child.

Injustice should be shunned from. Thus there will be no censure (361)

One should not be proud in prosperity or depressed in adversity. Equanimity of mind should be preserved and there will be no trouble or likes and dislikes. (362)

A man retains his greatness if he does not pra the merits of a servant in his absence, of a son in his presence and of a woman near her presence nor in her absence. (363)

Realization should be made of the great soul and others should be reckoned as equal to oneself Attachment and hatred should be avoided Thus the worldly existence is cut off (369)

Speaking sweet words, showing modesty, giving gifts and extolling the virtues of others, these are the ways to win a person without magic herbs and incantations. (364)

A man retains all his objects, if he speaks at the moment honours even a rogue in the presence of his friends and loses the difference between himself and others. (365)

One should not be concerned to be superior, he should respect others and not be superior to them. He should know his own inner and outer nature and those of the dear ones and the world. (366)

One should not be proud of his own knowledge and should not be proud of his own power and should not be proud of his own wealth. (367)

If noise should be obtained from Thus there will be
no dispute (361)

One should not be proud in propriety or degree
in a person's familiarity or mind should be preserved
and there will be no trouble or likes and dislikes (362)

A man retains his greatness if he does not praise
the merits of a servant in his absence, of a son in his
presence and of a woman neither in her presence nor in
her absence (363)

Realization should be made of the great world and
others should be reckoned as equal to oneself Attachment
and hatred should be avoided Thus the world's existence
gets cut off (364)

Speaking sweet words, showing modesty, giving gifts and
adopting the virtues of others these are the ways to win
over a person without magic herbs and incantations (365)

A man transcends all his work if he speaks at the
right moment, honors even a dog in the presence of
many people and does not distinguish between himself
and others (366)

If a man takes a servant or a woman he should ac-
cuse him of faults and not praise him. He should not
inquire after them at the door and
if he should take what is proper (367)

A man should make use of the world for his own
and not for great gain because this world is
full of things and persons (368)

One should begin with a small work, do even great work afterwards and have no pride for it. Greatness is thus attained. (368)

Dold, wound, fire and poison though small as of a low degree should not be treated, for all that grow up to a great extent if neglected. (370)

Do not sleep. You have to keep awake. Why do you rest when you should be running? Three persons in the form of disease, old age, and death are close at your heels. (371)

Oh soul, what is your learning? Have you ever thought anxiously about your self as you do for your children when they feel pain and hunger? (372)

A man should think at the end of night, "Why am I sleeping when the house is on fire? That I spend my life without practicing religion is indeed like neglecting self when I am burning." (373)

Anger destroys affection, pride kills in road to duty, doubt drives away truth, and fear destroys things. (374)

Friends make a trouble and enemies make a gain. In every world in various ways, the mind is tried up with and untried. (375)

Selfishness returns to the calm and the enriched and it is true.

home of the unsteady-minded and wealth favours the truthful. (376)

Those overpowered with anger, get no happiness. The proud become subject to sorrow. The deceitful are destined to serve others and the arrogant with their ambitions go to hell. (377)

As is gain, so too is avarice ever increasing with it. The satisfaction which was to be had with only two masses of gold, could not be secured even with a crore of gold coins. (378)

Let there be innumerable heaps of gold and silver, as huge as the Kailasa mountain; a greedy man will not be satisfied even with them because human desire is as endless as the firmament. (379)

The covetous grow blinder everyday, the illiterate give themselves up to forgiveness and those of mixed nature do all these three as they earn money, gratify their lust and practice forgiveness. (380)

If anger is poison what is the last action-injury to him, beings. If pride is one's enemy, who is one's well-wisher? Certainty. If deceit is a danger, who is one's shelter? Truth. If covetousness is misery, what is happiness? Contentment. (381)

There is no work better than righteous deeds, no more meritorious than that of helping living beings, no holier, greater than that of making men of love and no good better than that of sublimation. (382)

From modesty, one acquires knowledge, from which right belief arises, itself resulting into right conduct, and from right conduct one gets emancipation, where there is unimpeded happiness. (391)

Rain-water, moon-light, fruits of good trees and the rules of the good, forms the common possession of all people. (392)

Misers dig the earth and deposit their wealth sending it as if in advance because they are sure to go to hell, (other-world)-(393)

There is no happiness like that of liberation and no pain great like that of hell. There is no row more difficult than that of celibacy and there is no penance so great as that of study. (394)

The test of a pupil lies in his modesty, of a soldier in the battlefield, of a friend in distress and of charity in famine. (395)

There is no religion greater than that of mercy, no charity so great as that of giving food, no fame equalling that of truth and no decoration like that of good conduct. (396)

There is no fatigue like that of travelling, no humiliation like that of poverty, no terror like death and no pain like that of hunger. (397)

There is no caste, no wound, no place and no family where all living beings are not born and dwell eternal times. (398)

Who can paint the coloured feathers of a parrot, imitate the grit of royal swans, copy scent of lotuses and follow the modesty of the nobly born? (422)

If an opponent can not be struck and killed by honest means, he should be put down by clever tricks or fraud or deceit or by the application of charms and incantations. (423)

A man with a stain in his character is like the half-burnt wood in a cemetery. Fear and avoid that mud of infamy as also the fetters in the form of family disgrace. (424)

It is better to constantly acquire and accumulate knowledge though little. Do you not see that the rivers rising from and with the dropped water swell into ocean? (427)

Those men who destroy themselves will have and have not what they desire. Those who preserve their mind and body will have what they desire. (430)

Weak men are like a vessel of gold and the mud of desire of the world will fill the vessel and destroy it. (431)

It is better to be a poor man than a rich man who is not content with his lot. It is better to be a poor man than a rich man who is not content with his lot. (432)

It is better to be a poor man than a rich man who is not content with his lot. It is better to be a poor man than a rich man who is not content with his lot. (433)

You fear a crow in daylight but cross the river Narmada at night to meet your lover. You know how to veil the eyes of others and you also know those parts of the river which are not fordable. (440)

The medicine in the form of a child, restores even the dying to life, gladdens a person overcome with peril, and makes a man smile although he is as it were churned with great sorrow. (441)

In the compound of the houses of the blessed only, two or three children play, running, stumbling, falling and getting their body covered with dust. (442)

If a man, sixteen years of age, enjoys the fortune of his father, he is surely born as a son to him as a result of his (father's) indebtedness. (443)

If people living on sea-shore are poor, it is a point of view for the ocean and not for those common people (इयं शायं मे मे भवेत्तु नाम्ना) (444)

It is not in though always full of gems, never quits its proper limits and therefore metaphorically the comparison of a standard and the deep. (445)

The river Narmada, although it runs to the ocean but does not run to a desert. As it is to fill what is full. (446)

Learning is needed, he who is subject to it is troubled equally with the mind and with it learned, modest and modesty goes away in the case of the garrulous (447)

it can distinguish violence from truth, like a fig in a tree. (456)

Those who travel the world, learn diverse dialects of various countries, can read the minds of people, and see many wonders. (457)

Generally, a man acquires wealth, fame, renown, learning, science and fruits of human efforts in a foreign country. (458)

One's mother, mother land, character, distinguishing traits of the good and bad and beloved person-these five should be treasured up in one's heart even in a foreign country. (459)

A man should travel in the world, so that, he can observe various characters, can know the characteristics of the good and bad and cannot be cheated by rogues. (460)

The man who travels over and sees this world of manifold gems, becomes much clever in the observation of things and their characteristics in details. (461)

The same rain-water falling when the same star exists in the ascendant, produces different effects in different things. In the mouth of a snake, it becomes poison while in the hollow of a shell, it is transformed into a pearl. (462)

It is better to swallow poison, enter into fire or live in the company of snakes, than to live with vile fools. (463)

Just as sweet water of a river gradually meeting sea-

Oh earth, you are true to your name in as much as you give shelter to the miserable, the poor, the weak and the helpless, (those who are unable to help others in distress and who continue their ill-fame) (473)

Too much of shyness, pride, down-cast looks and timidity are the characteristics of the fair sex and not of men of pure morals. (474)

The virtuous do not praise even the success of an act not tested before and do not censure even the failure of a thing which is well tried and tested beforehand (475)

One should be of an amiable disposition because a good natured man gets suspicious things. A judicious merchant is killed if caught but a vendor is relieved. (476)

The world, though full of men, appears like a void if there lives not even one person full of affection and good feelings. (477)

The speedy speed of sinners, apt to run along the road of bad existence and just going astray are always checked by the reins of knowledge. (Knowledge are the guards and saves them.) (478)

Just as a spark of fire burns villages and cities are allowed to spread, in the same way, evil tendencies unchecked can burn all good qualities. (479)

Love can be expressed through one's eyes and one's guilt also can be clearly seen in his eyes. Love and desire can be revealed through eyes and fear and anger can be perceived through eyes. (480)

two trees but the difference in each pair is great. (488)

A crow, a dog and an ass, turn to filthiness though forbidden, while a swine, an elephant, a lion and others never get inclined to filthiness though urged to do so. (489)

If a lion's den is visited, one is likely to get pearls and ivory, whereas in the burrow of a jackal, only pieces of bone and skin would be found. (490)

Fools and birds can be caught (deceived) by apparent gifts without affection, but the wise cannot be held fast with bonds of affection without words of sympathy and good feelings. (491)

There is no taste like that of salt, no kinship like wine, no treasure like religion and no enemy like anger. (492)

Who would discard the wealth of a sovereign king and long for slavery? Who would in the same way reject precious gems and collect pebbles? (493)

Blind at night, day-blind, blind from birth and with hypocrisy, pride and anger, blind with sensual love and blind with avarice—these have in order an ascending degree of blindness. (494)

The source of wisdom lies in hearkening to the voice in the principle of truth, that of learning in detaching from all that of all impurities in contentment. (495)

